

עוזר מעם השם עוזה שמיים ואארץ

# ספר תורת הזהר המתקראם בלבazon הקדש

המנתק

מהתנא האלקי רבנו שמואון בר יוחאי זי"א

## זהר חדש פרשת חקota

תרגום קל ונוח למן ירוי חלומך בו



ויצא לאור על ידי "מפעול הזהר העוזלמי"

בעה"ק בית שימוש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

## הוצאת:



### شع"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להוצאה הדת

esisodot shel haga'at Rabi Shalom Yehuda Gross  
כ"ק מראן אדמוני ר' מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI  
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI  
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross  
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin



#### לעלוי נשמה

מרת הינדרע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון  
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן



לקנות הספרים במחירים מסובסדים:  
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו  
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"  
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל  
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8  
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel  
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300  
[hazohar.com@gmail.com](mailto:hazohar.com@gmail.com)

**פרק ה' חקת**

וַיִּסְעוּ מֵהָר הַהָר דָּرְך יַם סֻוֹף (בمدבר כא). הַגַּרְיָה העירוי החבירים, שַׁגְּסֻעִי מַלְלָמֶד תְּלִמוד, שַׁגְּקָרָא הַר הַהָר. לְמִה נִקְרָא הַר הַהָר? מְשׁוּם שְׁמָנָם יוֹצָאת הַזְּרָחָה לַעֲזָלָם, שְׁכָתוֹב (שמות כד) אֲשֶׁר בְּתַבְתִּי לְהַזְּרָחָתָם, וּזְהִי תּוֹרָה שְׁבָעַל פָּה.

אָבָל בָא וְרִיאָה, סֹוד הַחֶכְמָה יִש בָאָן. הַמִּקוּם נִקְרָא הַר הַהָר, דָרְך הוּא לִים סֻוֹף, סֻוֹף הַדְּרָגוֹת, שְׁהִתְהִנֶּה מִנְהִינָה לִפְנֵיהם בַמִּדְבָּר וּמַלְמָדָת אֹתָם בְּרָכֵי הַחַיִים, מְשׁוּם שְׁהִיא הַדָּרָך לְהַבָּנָם לַעֲזָלָם הַבָּא.

וְהָם נִסְעוּ מֵאַחֲרִיה וּמִדְרָכֶה, וְהַלְכָה אַחֲר דָרְך הַגְּחַש הַעֲקָלָתָזָן, שְׁשַׂולְט בָאָרֵץ אָדוֹם, וְאו (במדבר כא) וַתִּקְצֹר נַפְש הָעָם בְדָרָך, מְשׁוּם שְׁפָעָיו מִדָּרָך הַחַיִים. אֹז, (שם) וַיִּדְבֶּר הָעָם בָאָלָהִים וּבָמָשָׁה. בְּפָל הָם הַתְּרוּעָמו - בְּתּוֹרָה שְׁבָעַל פָה וּבְתּוֹרָה שְׁבָכְתָב. בַי אֵין לְחָם - זו תּוֹרָה שְׁבָעַל פָה. וְאֵין מַיִם - זו תּוֹרָה שְׁבָכְתָב, וְהַוָּא לְחָם

הַקְלִקָּל, שֶׁקָּל הִיה בֵּעִינֵיכֶם דָּבָר הַתֹּרָה שֶׁבָּעֵל  
פֶּה.

בָּא וַיַּרְא, אַחֲרֵין יָמֵינו שֶׁל הַמֶּלֶךְ, הַסְתְּלִקְוּ  
וַיַּהַסְתְּלִקְוּ שֶׁבָּעָה הַעֲנָגִים מִתְּהָמָם, או חִזְרוּ  
לְאַחֲרֵיכֶם שֶׁבָּעָ דֶּרֶגֶת, בְּשֶׁגֶסֶעּו מִבְּאָר הַמִּים  
הַנוֹּבָעים הַזֶּוּ, שְׁהִיא תְּמִימָה מִנְפְּכָת לְקַבֵּל עַל מִלְבָות  
שְׁמִים. שְׁתַּרְיִ בָּרָא שׂוֹנָה הִיוֹ עַזְלִים בָּאוֹתָן דֶּרֶגֶת  
מִמְּטָה לְמִעְלָה. אַחֲרֵכֶם חִזְרוּ לְאַחֲרֵיכֶם, וַיַּגְדְּבִקוּ  
בְּגִחְשׁ הַעֲקָלְתֹוֹן שֶׁשְׁטָב בְּיַם, שְׁתַּרְיִ יָצָא מִתְּרָשׂוֹת  
הַעֲלִיוֹנָה בָּאוֹתָן שֶׁבָּעָ דֶּרֶגֶת שְׁחִטָּאוּ בְּהַזּוֹן,  
וַיַּהַסְתְּלִקְוּ מִתְּהַזּוֹן. וְאוֹ הִיא תְּהִיתָה לֹא רִשּׁוֹת לְגִחְשׁ הַתְּחִתּוֹן  
לְשִׁלְטָת בְּהָמָם, וְהָוָא (שם יג) עַמְלִיק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַגְּנָבָה,  
אִם לֹא שְׁחִזְרוּ בְּתִשְׁזְבָה וַיַּגְדְּבִקוּ בְּקוֹל יָעֲקָב, וְאוֹ  
שְׁלַטּוּ בָּאוֹתוֹ הַגִּחְשׁ, וַיִּמְסֵר בְּיַדְיכֶם.

וְאַחֲרֵכֶם חִזְרוּ לִסְרָחוֹנִים, וְחִטָּאוּ בְּמִקּוּם שֶׁל  
תֹּרָה וּמִצּוֹת, וְחִזְרוּ לְאַחֲרֵיכֶם שֶׁבָּעָ דֶּרֶגֶת.  
או הַתְּעוֹזֵר הַגִּחְשׁ הַעֲלִיוֹן לְשִׁלְטָת עָלֵיכֶם, שֶׁבְּתוּב  
(שם כא) וַיַּשְׁלַח ה' בָּעֵם אֶת הַגִּחְשִׁים הַשְׁרָפִים. מָה

זה שְׁרָפִים? בָּמוֹ שֶׁגַּאֲמֵר (ישעה ו) שְׁרָפִים עַמְּדִים מִפְּעָל לֹו. שְׁנִים הֵי, וְחוֹרוּ לְהִזְמָת אֶחָד, תְּגִינַּם בְּתוּב חֲסִר.

וּבָמָה נִחְשִׁים יַצָּאוּ מֵאוֹתָו הַגְּחַשׁ הַעֲלִיוֹן וְהַתְּחַבְּרוּ בָּהֶם. אוֹ הָזַרְוּ בְּתִשְׁוֹבַה שֶׁלֶמֶת וְגַדְבָּקוּ בְּצֶדֶר תְּרַחְמִים, לְהֽוֹרֵיד רְתַחְמִים, לְבִשְׁם אֲתָה הַעוֹלָם, וְהַסְּפֵר הַגְּחַשׁ, וְהַתְּבַשְׁמוֹ כֹּל הַעוֹלָמוֹת.

בָּא וַרְאָה, בְּשַׁחְטָאָג, בְּתוּב וַיְדִיבֵר הָעָם בָּאֱלֹהִים וּבַמְּשָׁה. בְּשַׁחְזַרְוּ בְּתִשְׁוֹבַה, בְּתוּב (CMDNER CA) בַּי דְּבָרָנוּ בָּה' וּבָה. אֶלָּא רָצָו לְהַחְזִיר הַפְּנִים מִהַּמְּקוֹר הַעֲלִיוֹן לִמְקוֹםם, מִתּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב לִתּוֹרָה שֶׁבְּעָלָפָה, וְגַדְבָּקוּ בִּמְקוּם עַלְיוֹן שָׁבוֹן חֲבֵל תָּלֵי לְבִשְׁם אֲתָה הַפְּקֻודָם, וְלִהְשִׁפְיעַ מִים עַלְיוֹנִים לִמְקוּם שְׁשַׂוֶּרֶת עַלְיָהָם, מִשּׁוּם כֵּה בַּי דְּבָרָנוּ בָּה' וּבָה.

בָּא וַרְאָה, בְּשָׁאָדָם חֹזֵטָא בִּמְקוּם הַדִּין, בָּאֶלוֹ חֹטָא בִּמְקוּם הַדִּין הַעֲלִיוֹן. כֹּל שָׁבֵן בָּאֶן, שָׁבְּכָל הַמְּתֹטָא, בָּאֱלֹהִים וּבַמְּשָׁה. וּמָה הַטּוּם בָּא עַלְיָהָם הַגְּחַשׁ? מְשֻׁום שְׁהָם גְּחַשׁ וְאָמֵרוּ, אֲםִ לֹא

יבָא עַלְינוּ תְדִין - אֵין לְנוּ לְהַשְׁתִּידֵל בְתֹרֶה, וְאָמַר יְבָא - נַשְׁתִּידֵל בָה.

עַשְׂתָה לְךָ שְׁרָפָה (דף סב ע"א) (שם), בָמֹעֵד נְאָמָר (ישעה ו) שְׁרָפִים עַמְּדִים. מְשֻׁוְום שְׁבֵינוֹ שְׁנָשְׁבוֹ בְתִשְׁוְבה עַלְיוֹנָה, הַרִי הַם בְהַיכְלִי, בָמֹעֵד שְׁרָפִים עַלְיוֹנִים שְׁמַשְׁמַשִים לְפָנִי. וְשִׁים אֲתָוּ עַל גַּם, לְהַגְבִּיה אֲוֹתָם לְמַעַלָה, שְׁמַנִּיק אֲוֹתָם מִקּוּם מִזְבֵחַ הַעַלְיוֹן בְכָנְפֵיה לְהַצִּילָם מִהַגְּחַשָׁה, בָמֹעֵד נְאָמָר (שמות י) וַיַּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָפֵי, וְלֹכֶן וְשִׁים אֲתָוּ עַל גַּם וְדָאי.

בָא וַיַּרְאֵת, (בראשית כב) וְהַאֲלֹהִים נָפָה אֶת אֶבְרֵהֶם, שְׁהָרִים אֶת דָגְלוֹ עַל הַכֵּל. אֲפָר בָּאוּ הָרִים אֶת דָגְלָם עַל הַכֵּל. וּמָה הַטּוּם עַשְׂתָה אֲוֹתָוּ מִגְחַשָׁת? מְשֻׁוְום שְׁגַחַת בְמִקּוּם תְּחִיָּה, הַמִּקְוָם שְׁיַעֲקֹב שְׁרוֹוי שָׁם. מְשֻׁוְום כֶּה וְחַי, וְחַי וְדָאי.

וְבָא רַיֵּה בַמָּה הוּא עַלְיוֹן בָּחַת הַתְּשִׁוְבָה עַל הַכֵּל, מְשֻׁוְום שְׁבַשְׁאָדָם שַׁב לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, אוֹ מִתְמֻלָּאת בְאָר מִים חַיִים, וַיּוֹצְאִים מַעֲינֹתָיו לְכָל

הצדדים, ומושפיע לבל שבט ושבט, בשנים עשר שערים, להשכות חיות קטנות עם גדוות.

כששבו ישראל בתשובה, אזי אמרו שירה, ואלהן שבע הדרגות שבבו מאחריהם, החזירו אותן בשירה שלהם, והעלו את הבאר העליונה למעלה, שגפurd החחש מז העוזם. זהו שפטותם (במדבר כא) או ישיר ישראל וגוי, עלי באר ענו לה, שעולה למעלה למעלה, ומתחברת האם התחתונה בעליונה.

זהו שפטותם (שם) באר חפרזה שרים - וזה האב והאם שהולדו אותה. ברזה נדיבי העם - אלו האבות. מי ברזה? כמו שגאמר (חושע) ואברהלי בחמשה עישר בסוף. אלו האבות. וזרע ישראל שחתחו עמה, בט"ו בניסן, וחתעה רדה יד רמה, שגראת בסוף, ימין המלך עלייהם.

במחיק במעניהם (במדבר כא) - על יד משה, שהוא מחוקק, התחברת עם שנים עשר שבטים, מהם בניה ששׂורים סביבה. מה זה

בְמַשְׁעָנָתֶם? בָא וַיֹּאמֶר, בְּשִׁיחָרְאֵל מַשְׁתְּדָלִים בְתּוֹרָה, שְׂגִנָה עַל יָד הַמְחֻזָק, אֹז תָוְמְכִים בְשִׁבְינָה אַזְתָם שְׁנַיִם עַשֶּׂר עַמּוֹדִים שְׁלֹמָעָלה, וְעַל זַיה בְמַשְׁעָנָתֶם, שְׁהִיא נַשְׁעָנָת עַלְיָהֶם.

וּבָא רִיאָה, שְׁנַיִם עַשֶּׂר שְׁעָרִים יִש לְבָאָר הַקְדוֹשָה הַזֶּוּ, הַקְרִיה הַקְדוֹשָה, שְׂגִינָת יָרִישָׁלַיִם. וַיַּמְאַתָם הַשְׁעָרִים יוֹצָאֹת לְעוֹלָם שְׁתִים עַשְׂרִה מַתָּנוֹת עַלְיּוֹנוֹת: טוֹבָה וִשְׁמָחָה, בְּרִכָה וִשְׁלוּם, עֹזָרָה, כְפָרָה, תּוֹרָה, חֲבָמָה, וַחֲיִים וַרְצֹן וְעַשֶּׂר וַכְבּוֹד. וּכְל שְׁבָט וְשְׁבָט יָנְקוּ לו מַתָּנה עַלְיּוֹנָה.

זהו שְׁבָתוֹב (שם) וממְדָבָר מַתָּנה. מה זה מְדָבָר? בֶמו שְׁגַגָּא אמר (שיר ד) ומְדָבָר נָאָה. מַאֲתוֹ הַמְדָבָר בָאה לָהּ מַתָּנה עַלְיּוֹנָה, בָזְמָן הַזֶה בְשִׁאָינָם פּוֹרְשִׁים מַלְתָמָד בָה.

וְעַל זֶה הָעִירָו הַחֲבָרִים, שְׁבָשָׁאָדָם נוֹשָׂא אֲשָׁה, גַדְבָק בְשִׁבְינָה. שְׁהָרִי טְרַם שְׁגַשָּׁא, אֵין שְׁוָרָה עַלְיוֹן, שְׁאֵין שִׁבְינָה שְׁוָרָה עַל מַקוּם פָגּוּם.

ובשאינה שורה עליו, היא מונעת ממנה שיטים  
אשרה מתנות עליונות.

ועל זה העירו החברים, כל השרוי بلا איש,  
שרוי بلا טובה. כמו שגאמר (בראשית ב) לא  
טוב להיות האדם לבדו. بلا שמחה - שbatov (דברים  
ד) ושמחת אתה וביתך. بلا ברכה - שbatov  
(יחוקאל מה) להניח ברכה אל ביתך. بلا שלום - כמו  
שגאמר (איוב ח) יידעת כי שלום אהליך. بلا עזה  
- שbatov (בראשית ב) אעשה לו עזר בוגדו. بلا  
בפלה - שbatov (ויקרא טז) ובפר בעדו ובעד ביתו.  
בלא תורה - כמו שגאמר (איוב ו) האם אין עזרתי  
בי ותשיה נדחה מפני. بلا חכמה - כמו שגאמר  
(משל י) חכמות נשים בוגתך ביתך. بلا חיים -  
כמו שגאמר (קהלת ט) ראה חיים עם איש אשר  
אהבת. بلا רצון - כמו שגאמר (משל יח) מצא  
איש מצא טוב ויפק רצון מה'. بلا עשר - כמו  
שגאמר (שם לא) בטח בה לב בעלה וshall לא יחסר.  
בלא בזוד - כמו שגאמר (שם לא) אישת חן תרתקה  
בזוד.

**מְשׁוּם** שַׁהֲאָשֶת חִיל הוּא גְּקֻרָאת יִרְאָת הֵ', בָּמוֹ שָׁגָגָמָר (תהלים יט) יִרְאָת הֵ' טָהֹרָה. וּבְשִׁנְשָׁא הַאֲיַצָּה, כֵּל שְׁנִים עֵשֶׂר הַשְׁעָרִים נַפְתְּחִים, לְהֹסִיף בְּרָכוֹת עַל רְאַשׁוֹ, בְּרוּ שֵׁיַשְׁב בְּסִתְרַת הַגִּבְרַתָּה, וַיַּשְׁתַּלֵּם בָּמוֹ שָׁלָמְעָלָה.

**יעל** זה (במדבר כא) וּמִדְבָּר מִתְגָּה, וּמִמִּתְגָּה נִחְלִיא"ל. הַגְּחָלִים שֵׁל אֵל שׂוֹפָעִים עַלְיוֹן, וּמִנְחָלִיאֵל בְּמוֹת. מַה זה בְּמוֹת? הַסְּתָלְקִית, שַׁהֲסַתְּלִק וַיַּשְׁבַּבְּרוּמֵי הַעוֹלָם, וַהֲשַׁתְּדַל בְּדָבָרים עַלְיוֹנִים שֵׁל הַתּוֹרָה.

וּמִבְּמוֹת הַגְּנִיא, פְּרָשָׁוֶת. אֵבֶל בָּא רַאַת, בְּשָׁאַדְם גִּדְבָּק בְּתוֹרָה וַיַּשְׁבַּבְּרוּמֵי הַעוֹלָם, צְרִיךְ לוֹ לְהַשְׁפֵּיל אֶת עָצָמוֹ, בְּרוּ שִׁיבְרָה הָרָע, הַקְּטִינָר שִׁמְקְטָרָג עַלְיוֹן, לֹא יִשְׁלַט עַלְיוֹן לְהַסִּיטוֹ. וּעַל זה וּמִבְּמוֹת הַגְּנִיא - צְרִיךְ לוֹ לְעַשּׂות בָּמוֹ גִּנִּיא, בְּרוּ שִׁיבְרָה מִפְּנָיו אֶזְתּוֹ שִׁיַּוְשָׁב בְּשִׁיחָה מֹאֲב, וְדָאי, הַיִּצְּרָר הָרָע שְׁגַךְרָא לֹזֶת, וַשְּׁרוּי בְּמוֹאֲב, בְּשְׁבִיל שְׁתָהַתְּבִקּוֹת שֵׁלוֹ בְּרָאָשׁוֹנָה לְהַזְּכִיא אֶת פִּרְיָה

**המְעֻשִׁים הֶרְעִים בַּעוֹלָם הִיה בְּמוֹאָב,** בְּמוֹ שָׂגָגָא מֵר  
(בראשית יט) וְתַלְדָה חַבְכִירָה בֶן וְתַקְרָא שֶׁמוֹ מוֹאָב.

ואם אֲרִם נְפָרֵד מִמְּנוּ, הוּא עוֹלָה לְהִיוֹת רָאשׁ,  
וְלִשְׂרוֹת בַּפְּסָגָה. מה זה פָּسָגָה? בְּמוֹ שָׂגָגָא מֵר  
(תהלים מה) פְּסָנו אַרְמָנְנוֹתָיה. וְגַשְׁקָפָה (במדבר כא) -  
שַׁחֲסַתְּבָלוֹת שָׁלְמַעַלָה בּו. על פְּנֵי הַיְשִׁימָן - זה  
הַעוֹלָם הַבָּא, שָׂגָגָרָא יִשְׁיָׁמוֹן, שַׁמְּסַתְּבָל בַּפְּסָגָה  
הַזֶּה, חַקְרָה חַקְדוֹשָׁה יַרְוִישָׁלִים.

דָבָר אַחֲרֵי, בְּשַׁיְשָׁרְאֵל חִזְרוּ בַּתְּשׂוֹבָה וְהַעֲלֹו אֶת  
הַבְּאֵר לִמְעָלָה, גַּתְנָה לְהַם בַּמְּתֹגָה, וּבַשְׁבָו  
לְדָרְךָ רְעַתָה, או וּמִבּוֹת הַגִּיא, בְּמוֹ שָׂגָגָא מֵר (דברים  
ו) וְגַשְׁבָב בְּגִיא מִול בֵּית פְּעוֹר. על אוֹתוֹ הַחֲטָא  
יִשְׁבָו לִמְطָה בְּגִיא. אֲשֶׁר בִּשְׁדָה מוֹאָב - מִשּׁוּם  
שַׁחַצְדָשֶׁל מוֹאָב גַּרְמָן לְהַם.

וְאַחֲרֵי שְׁקַבְלָו אֶת עֲנֵשָׂם, עַלְוֹ לְרָאשׁ, וְהַרְיִמוּ  
דְגַלְילָהִם עַל הַכְּלָל, בְּמוֹ שָׂגָגָא מֵר (במדבר כה)  
וְיַהֲיֵ אַחֲרֵי חַמְגָבָה וּכְיוֹן, שֹׁאוּ אֶת רָאשׁ. לְהָרִים  
דְגָלָם עַל הַבְּלָל.

בָּא וְרִאַת, הַבְּאָר **הַוָּגְנֶרֶת מְנִיחָה**, בְּמִזְגַּטְאָמֵר  
(בראשית טט) וְהַזְּרִידּוֹ לְאִישׁ **מְנִיחָה**. תִּחְבְּרוּ **מְנִיחָה**  
לְבָעָלָה, שְׁגַרְמְתֶם שַׁיִסְתְּלִיכּ **מְפִנָּה**, בְּשַׁחַדְרִידּוֹ אֲתָ  
**חָצְדִיקׁ** **תְּהִוָּא** לְמַצְרִים.

וּזֹהִי תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה, וְגַנְגָרָת בָּאָר, שְׁבָתּוֹב  
(דברים א) הָזָאֵיל **מְשָׁחָה** **בָּאָר**. וַיַּשׁ בָּה שְׁשָׁחָה  
סְדֻרִים. מְשׂוּם בָּקְדֵּשׁ **תְּעָלָה** **שִׁשָּׁשׁ** דָּרָגוֹת **מִי שְׁיִתְעַסְּקָה**  
בָּה.

זהו שְׁבָתּוֹב וִמְמַדְבֵּר **מְתַנָּה**. מה זה מְדִבֵּר? בְּמִזְגַּטְאָמֵר  
שְׁגַרְמְתֶם וְמְדִבְרֶךָ נָאוֹת. **מְתַנָּה**, גּוּרָם **לְאָצְדִיקָה**  
שְׁפֻנּוּתָן לוֹ **מְתַנָּה**. וּמְמַתָּנָה נִחְלִיאָל - **אִלוּ חֲנַחְלִים**  
**הַעֲלִיזִים**, נִצְחָה וְהִזְמָה. וּמְנִחְלִיאָל בְּמוֹת - זֶה  
הַחֶסֶטֶלְקִוּת לְמַקּוֹם שְׁהַמְלֵךְ שׂוֹרָה. וּמְבָמוֹת הַגְּיאָה,  
**אִשְׁר בָּשְׁדָה** מֹזָאָב - זֶה יִצְחָק שִׁיּוֹשָׁב **בָּאוֹתָו** שָׁדָה,  
שְׁבָתּוֹב (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשָׂוִיחַ בָּשָׁדָה. וּמְאוֹתוֹ  
שָׁדָה הַתְעֹזֵר עָלֵיכֶם הַדַּיִן, עד שִׁיּוֹשָׁבּוּ בְּגִיאָה. רָאשׁ  
**הַפֶּסֶגֶת** - זֶה אֲבָרֶהָם, הַרְאָשׁ **שָׁל** בְּלֵם.

ובא ראה, בשידר יוסף למצרים, ראה (דב סב ע"ב) יעקב בחרכה, ורמו להם שירידו לשם המנחה, שתהיה מגנה עליהם בגלוות. ובמנחה הוא ששה אדרים בלולים. מעט צרי ומעט דבש.

מה הטעם מעט מעט? בא וראה, בשבני אדם אין מעשיהם בשירים לשם, או צד חמוץ מטרפה, ושולט השמאלי, ועל זה (בראשית מ) מעט צרי ומעט דבש, זה תמר, שמסתלק הזרע מהנקבה, או מעט מעט. נכאת, במו שנאמר (מ"ב) ויראמ את כל בית נבותה. (בראשית מ) ולט בטנים ישקדים - הרי שיש דרגות פאן שבלולות במנחה זו.

יעם כל זה, את על גב שירדה, מעט צרי בא משום שיטבת בגלוות, ובשתעהו את המנחה הוא, או (שם) ואל שדי יתנו לכם רחמים. אל - זה אברם. שדי - זה יצחק. יתנו להם רחמים - זה יעקב. לפניו האיש - זה יוסף. כל הדרגות הללו יתחברו. ואני באשר שבלתי שבלתי. שבלתי -

**בָּמִקְדֵּשׁ רַאשֹּׁוֹן, נִשְׁבְּלָתִי - בָּמִקְדֵּשׁ שָׁנִי. לֹא אָשֶׁבֶל**  
עוד. וְכֹל זה בִּחְטָא אוֹתוֹ צִדִּיק שְׁחוֹרִידּוֹ לִמְצָרִים.

**וְבָא רִיאָה, שְׁתִים עֲשִׂירָה שָׁנִים יֵשֶׁב הַצִּדִּיק הַהּוּא  
בְּבֵית הַאָסּוּרִים. מִשּׁוּם כֶּךָ שָׁנִים עֲשָׂר  
שְׁבָטִים בְּגָלוֹת אֶדוֹם, בְּשָׁבֵיל מֵאָה בָּרֶכֶת שְׁמִינִיעָה  
מִבְּלִי יּוֹם.**

**וְשָׁנָה אַחַת לְחִזְדִּיק יֵשֶׁב בְּבֵית פָּוטִיפֶר, שְׁבָתוֹב**  
(בראשית לט) **וַיְהִי בִּרְבַּת ה' בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחַ לוֹ**  
**בְּבֵית וּבְשְׁדָה. בְּבֵית - זֹאת חָצֵי שָׁנָה שְׁכָךְ יוֹרֵד  
לְעוֹלָם. וּבְשְׁדָה - זֹאת חָצֵי שָׁנָה שְׁאָדָם יוֹשֵׁב  
בְּעֵבוּדָתוֹ בְּשָׁדָה. גַּשְׁאָרוֹ שְׁתִים עֲשִׂירָה שָׁנִים שִׁיבֵּשְׁבָב  
בְּבֹור הַהּוּא. אֹזֶן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹזֵר עַלְיָהָם  
הַבֹּור שֶׁל אָזֶן הַגְּחֵשׁ, גָּלוֹת עָצָשׁוּ. וְעַל זה וְחֹזְרִידּוֹ  
לְאִישׁ מְנַחָה. וּבִסּוּת הַגָּלוֹת, מִשּׁוּם שָׁהָם נְתַנוּ  
מְנַחָה, תְּתַקֵּים בָּהֶם (ישעה ס) וְהַבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחִיכֶם  
מִבְּלִיל הַגּוּימִים מְנַחָה לָה'.**

**וְבָא רִיאָה, הַמְנַחָה הָזֹאת גְּדוֹרָתָה אֶרְץ קְדוֹמָשָׁה,  
וּמְשֻׁתְּבַחַת בְּשִׁבְעָה פְּרוֹת עַלְיוֹנִים שְׁיִיחָשׁ בָּה,**

בַּשְׁהִיא בַּהֲתִיכְבֹּרוֹת לְמַעַלָּה. וַעַל כֵּן צִוָּה אֲוֹתָם  
הַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא, בְּשִׁיבְגָּנוּ לְאֶרֶץ הַקְדוֹשָׁה,  
שִׁיחָבְרוּ אֲשָׁה עַם בַּעַלָּה.

זהו שִׁבְתּוֹב (דברים כו) וְלִקְחָת מִרְאָשִׁית כָּל פֶּרַי  
הָאָדָם. אָדָם - זה יעקב. בְּשִׁמְתִּיכְבֹּרָת בָּו  
הָאָמָן הָעָלֵיוֹת, שִׁגְכְּרָאת הָ, וְמַעַטְרָת אָתוֹ, או  
אָתוֹ הָעֵז הַגָּדוֹל נוֹתֵן פֶּרַי, וּגְכֻרָא בְּשִׁילְמוֹת  
אָדָם"ה.

וְשִׁמְתִּת בְּטַנָּא - זו הַגְּבִירָה, שְׁבָא לְה אָזָר מִמְּנוֹ,  
וַיִּשְׂמַח בָּה אָזָר עָלֵיו שְׁבָא לוֹ מִהְרָאָשִׁית.  
או, וְחַלְבַּת אֶל הַמָּקוֹם. וּמֵהוּא פֶּרַי הָאָדָם  
שִׁלְמַעַלָּה? זה יוֹסֵף, שִׁגְכְּרָא צְדִיק, פֶּרַי מֵאָתוֹ עֵז  
הַחַיִים. וָאָתוֹ הַפֶּרַי תִּיכְבֶּר בְּטַנָּא. וְאֵם לֹא תָלֶד  
עַמ הַפֶּרַי תֹּזֵה, הַשְּׁמָר מְלָלְכָת לְאָתוֹ הַמָּקוֹם,  
שְׁלַא תִּשְׂרַף אָתָך בְּשִׁלְהַבְּתָה.

כַּذ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, הַשְּׁמָרוּ מַרְדָּת לְמִצְרִים  
אֵם לֹא תָזִידוּ לְאִיש אֶת הַמְּנַחָה הַהִיא.  
וּבְשַׁתִּירְדוּ, תִּתְפִּיסוּ כְּאֶחָד, וְכָל הַעוֹלָם בְּשִׁמְחָה.

ובא ריאה מה בְּטוֹב, (בראשית ט) וַיְכִינֵו אֶת הַמִּנְחָה עַד בָּא יוֹסֵף. שַׁה מִנְחָה הַזֶּה הַתְּתָקַנָּה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר הַעֲמֹודִים שְׁלָה, עד שָׁבָא בְּעַלְה לְהַתְּחִבָּר עַמֶּה בְּצָהָרִים. ובאותו הַזָּמֵן יִאֱלֹו שֵׁם לְחַם, וּפְסָם תְּחִיִּים יִתְעוֹרֶר עַלְיָהֶם.

פתח ואמר, (תהלים י) קוֹמָה ה' אֵל נְשָׁא יַדָּך. להנגיד את תִּימִין עַל הַכֶּל, בְּמוֹ שְׁגָנָא אמר (שמות ו) נְשָׁאָתִי את יָדִי. וּזֹה תִּימִין הַעֲלִיוֹנָה, שְׁגָנָקְרָאת אֵל, שְׁהַרִּימָה דְגַלָּה לְמַעַלָּה. וּעַל זה (דברים כ) יִבְאֶת אֵל הַפְּהָנוֹן, וּזֹהוּ צַד תִּימִין שְׁהַתְּעֹזֵר בְּעֹזֶלֶם, וְהוּא יִקְבֶּל מִפָּנָיו אֶזְתָּה הַמִּנְחָה, וִיקְבֶּל אֶזְתָּה בְּיִמְינָה.

יעל זה בְּטוֹב (דה"א נט) לְךָ ה' הַגְּדוֹלָה וַהֲגֻבוֹרָה. מה הַטְּעַם? משום שְׁבָתוֹב כִּי כָל בְּשָׁמִים. והַתְּחִבָּר בְּאָרֶץ רָאשִׁית הַפְּרִי הַזָּה, וְכָל הַבְּתָרִים.

יעל זה בְּטוֹב (תהלים קלד) שָׁאוּ יַדְיכֶם קָדְשׁוֹ. קָבְלוּ אֶזְתָּה מִנְחָה שְׁגָנָקְרָאת יַדְכֶם שֶׁל תִּימִין, וְתַשְׁאֹו אֶזְתָּה לְמַקוּם שְׁגָנָקָרָא קָדְשׁוֹ, שְׁהִינֵּוּ שְׁבָתָה,

תשאנו אותה לה. ואו וברכו את ה', והיא מתברכת מון הפל על ידי הבחן שהتلبس בבר, שהוא ענף האילן העליון, שקרא חכמה העליונה שהה תלבשה בו. ומאותו העות יוצאות כל הברכות לעוזם.

וחשבו הבחן הזה שבעים וחמש. שבעים ושטים, בוגר שבעים ושנים אדרים, רושיםם בצד החסיד. ושלשה שגשאו בוגר שלוש דרגות עליונות שהتلבש בהן. ולא צריך הבחן להפסיק בין אותו הלבוש העליון שהتلבש בו, אלא להראות פרוד במקום עליון. ואו מתרקרים עליונים ותחתונים על ידו.

ובא ראה, אלמלא אותה המנחה שירדה עפיהם ומכנשת עליהם רחמים, לא יצאו משם. וזה שכתב (שמות כ) ותעל שועתם אל האלים מון העברדה. האלים - זו האם העליונה. מון העברדה - זו מנחה, שהיא עבודה, והיא מתפללת על

**בָּנִיהַ**, בְּמֹעֵד שֶׁגָּאָמַר (תהלים קט) וַיֹּאמֶר תִּפְלָה. וְגַם רָאשַׁת עֲבוֹדָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא גַּם עָדוֹן, וְצָרִיךְ לְעָבֵד אֶזְתָּה.

וְהִיא קַיִם הָעוֹלָם. וְעַל זה הַעֲירָיו הַחֲבָרִים, עַל שֶׁלֶשֶׁת דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה - זה יַעֲקֹב, עַל הַעֲבוֹדָה - זוֹ תּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּתַח, וְעַל גְּמִילוֹת חָסְדִים - זה אַבְרָהָם. דְּבָר אַחֲרָה, עֲבוֹדָה - זה יִצְחָק, וְהַכְלָל אַחֲרָה.

וּבְשֶׁמֶת עֹזֶר הַכְּהֻן הַזֶּה לְעֲבוֹדָה הוּא, אֲנוֹ יוֹרֶד לְחַם מִן הַשָּׁמַיִם לְאָרֶץ הוּא, וְזַה אֶת יוֹשֵׁבֶיהָ. וּמָה הַלְּחַם? זה הַלְּחַם שַׁהְתָּעַלְתָּה לְמַעַלָּה, וְהַמּוֹזֵן בְּמַזְלָל תְּלִינוּם. וּמִטְלָל הַיּוֹרֶד בִּשְׁבָת נוֹתֵן מְזוֹנוֹת, בֵּין שֶׁהִיא הַקִּיּוֹם שֶׁל מַעַלָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הָעוֹלָם הַבָּא, וְהָעוֹלָם הַבָּא מְזִיאָ אֹור לְמַעַלָּה.

וְעַל זה, (שם) הַיּוֹם לֹא תִמְצָאָהוּ בִשְׁדָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיּוֹם הַזֶּה מַקְבָּלָת הַשְּׁדָה הוּא הַשְּׁקָאָה לְעַצְמָה, אָבֶל לְעֹוָלָם הַבָּא תִמְצָאָ אֶת אֶזְתָּה יוֹם טוֹב, זהו שְׁדָה, שְׁמָאיְרָה בָאֹור הַשְּׁפָטָשׁ.

וּבָא רְאִיתָ הַשְׁבָּת הָזֶה נִקְרָאת ב"ל, מִשּׁוּם שְׂעִיר בָּהַמִּשְׁיָם שְׂעִירִים נִפְתְּחִים, וְהַתְעֹזֶר. וְכֹשֶׁה כָּל הַזֶּה מִתְעוֹזֶר לְבָלָה, אֹזֶן הַאֲמָם הַעֲלִיּוֹנָה מִלְבִּישָׁה אֶזְתָּו גִּבְוֹרָת עַלְיוֹנוֹת, וּמִתְעוֹזֶרֶת רְחוּמִים בְּעוֹלָמוֹת, וְהַתְקִוּן הַעֲלִיּוֹן מִתְתַּקְנוֹן.

וְהִוא אֶזְתָּו הַאֲפָרִיּוֹן. וְעַל זוּה בְּתוּב (שיר ט) אֲפָרִיּוֹן עַשְׂתָּה לוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה. אַלְוּ תְקִוְנִי הַעֲוָלָם. עַמּוֹדִיו עַשְׂתָּה בְּסֻפָּת - זוּה אֶבְרָהָם. רְפִידָתוּ זָהָב - זוּה יַצְחָק. מִרְכְּבָבוֹ אַרְגָּמָן - זוּה יַעֲקֹב, פּוֹלֵל שְׁנִי הַאֲדָדִים, שְׁרוֹכֶב עַל הַבְּסֶף, שְׁגִכְרָא אַהֲבָה קַטְנָה.

דָּבָר אַחֲרֵי, תֹּצְבוּ רְצִוֶּת אַהֲבָה - זוּ אַהֲבָה רַבָּה, שַׁהְיָא בְּנִימִית. מְבָנוֹת יְרוּשָׁלָיִם, בְּשַׁהֲתִקְינוֹן אֶת הַמִּנְחָה הָזֶה, שְׁמַאיִר לָהּ הַשְּׁמֶשׁ.

וְעַל זוּה (בראשית ט) וַיַּכְנִנוּ אֶת הַמִּנְחָה, או (דף סג ע"א) וַיַּשְׁאַל מִשְׁאָתָתָ, חָלַק לֵהֶם חָלָקָם. וּמְאֵיזֶה מֶקְומָם נָתַן לֵהֶם? מֵאַת פְּנֵינוּ, וְהִוא הַבְּסֶף, שְׁמַזּוֹן הַכָּל בָּו.

**וְתָרַב מִשְׁאָת בְּנִימֵן** (שם). מה הטעם? מושום  
שְׂשֶׁבֶנֶה בְּחֶלְקוֹ. מִמְשָׁאָת בְּלָם חַמֵּש  
יָדּוֹת - בָּא וִרְאָת, ה' חֲאַחֲרוֹנָה הָזֶה נִקְרָאת בְּלָה,  
בֶּשֶׁמֶתֶבר עַמָּה בָּל, וְאֵין מִתְיַשְׁבָות אֶלָּא בְּחֶלְקוֹ  
שֶׁל בְּנִימֵן. וַעֲלֹ זֶה חַמֵּש יָדּוֹת הוּא קִבְּלָה, בֶּשֶׁקִבְּלָל  
אֶת הָה' הָזֶה, שְׂנִירָת מִנְחָה, בְּחֶלְקוֹ. וְכֹל חַמְשִׁים  
הַבְּרֻכּוֹת שְׁבָאוֹת מִפְלָל לְבָלָה הָזֶה, קִבְּלָה בְּנִימֵן. מה  
**הטעם?** מושום שֶׁהוּא קָטָן מִבָּלָם.

**מִשְׁאָת בָּל הַשְׁבָטִים עַשְׁרָה, מִשְׁאָת בְּנִימֵן**  
הַתְּגִדְלָה ה' פְּעָמִים עַשְׁרָה. תְּרִי חַמְשִׁים.  
וְהַפְלָל בְּשִׁבְיל הָה' הָזֶה שְׁשֹׁזֶרֶת בְּחֶלְקוֹ. מה הטעם?  
מושום שֶׁהִיא קָטָנה וּהוּא קָטָן, הַתְּרִצְתָּה בָּו לְשִׁים  
**מְדוּרָה עָמוֹ.**

**וַעֲלֹ זֶה בְּתוּב** (שיר א) **הַבִּיאָנִי הַפְּלַךְ חַדְרִיוֹ,** זֶה  
בְּנִימֵן, שְׁהַבְּגִים אָתוֹ יְוִסְפֶּת לְחַדְרוֹ. נִגְילָה  
וְנִשְׁמָחָה, הִיה צְרִיךְ לְהִזְמִין אֲגִילָה, לְפָה זֶה נִגְילָה?  
שְׁבָלָם הַבְּגִיסָם בְּשִׁבְילָיו שֶׁל בְּנִימֵן. בָּה, מה זֶה  
בָּה? זֶה בָּלָל שֶׁל הַתְּוֹרָה שְׁהַתְּקִים בְּשַׁשְׁמָר אֶת

**ברית קדש.** נזקירה דורך מײַין, שברתוב (בראשית מג) וינשטו וינשברו עמו.

על זה בתוב (שם) משבני אחריך נרויצה, שמשך את אחים לשם, כמו שגאָמר (הושע יא) בתקבלי אָרֶם אֲמְשָׁכֵם בעבותות אהבה. זו האהבה שירדה עָמָם לדור שם, ושמחו שם בפלך העליון, שחתתיכר עם יוסף שם, משום ששמר ברית קדש שגתגה לשמנונה ימים.

על זה בתוב (שיר א) מיישרים אהבו. מה זה מיישרים? כמו שגאָמר (תהלים צט) אתה בוננת מיישרים. ומי הם? כמו שגאָמר (שם) משפט וצדקה. אליה נקראים מיישרים ונדי, כמו שגאָמר (דברים לב) צדיק וישראל הוא. ונכללו הזר עם הגנבה, המשפט נכללו בצדקה, הצדקה מתעוזרת בכל העולמות, ועל זה מיישרים אהבו ונדי.

ישראל אהב את יוסף מבל בניו (בראשית לו). ישראל היה צרייך להיות, מה זה

וַיִּשְׁרָאֵל ? לְהַכְּלִיל עַמּוֹ שְׁבִינָה , שָׂאַהֲבָה אֶת יוֹסֵף .  
בָּמוֹ בְּנֵי שְׁגִינָה וְה' - הוּא וּבֵית דִינָו .

וְכֹל הַשְּׁבָטִים הָדוּ לוֹ עַל שְׁגָגָה בְּמַאֲבֵב וְאַם,  
וּבָרְכוּ אֹתוֹ בָּרְכַת עַזְלָמִים בְּלָם , שִׁיטִישָׁב  
בָּמְקוֹמוֹ בָּרָאי .

וּמְנִין לְנֵי שְׁאַפְלוֹ אָחִיו אָהָבוֹ אֹתוֹ ? שְׁבָתּוֹב (שיר  
א) עַל בְּנֵי עַלְמֹות אָהָבוֹה . מַה זֶה עַלְמֹות ?  
בָּמוֹ שְׁגָגָה מַר (מלכים א) עַמְדָה עַל שְׁנֵי עַשֶּׂר בָּקָר . וְהָם  
בְּעוֹלָם הַנוֹקֵבָא , וְהָם נְקָרָאים עַלְמֹות .

אַחֲר שְׁהַסְתֵּלָק יוֹסֵף לְמַעַלָה , מַה בְּתוּב ? (שיר א)  
שְׁחוֹרָה אֲנֵי וַנְאֹהֶה , מְשׁוּם שְׁהַתְּחִזּוֹקָה  
עַלְיָהֶם הַגָּלוֹת , וְעַם בְּלֵזֶה - וַנְאֹהֶה , שֶׁלֹּא הַתְּעִרְבֵוּ  
בָּהֶם . בָּאָהָלֵי קָדָר , גַּשְׁחַרְתִּי בַּיִנִיהֶם , שְׁגָגָרוּ עַלְיָ  
פֶּמֶה גַּזְוֹת רְעוֹת , וְעַם בְּלֵזֶה אֲנֵי הִיא בִּירִיעֹות  
שְׁלָמָה , בְּמַעֲשִׁים טּוֹבִים , מְשׁוּם שְׁשָׁבָטִי יְהִי נְבָנָסָג ,  
וְשָׁבָטִי יְהִי יָצָאָג .

**אֶל** תִּرְאֵנִי שֶׁאָנִי שְׁחִירָהּ (שם), מְשֻׁוּם שְׁהַשְּׁמִינִי הָסְפִּילָק. וּכֹל זה בְּנִי אֲמִי גַּרְמוֹ. מִי הֵם בְּנִי אֲמִי? אֲלוֹ בְּנִי יַעֲקֹב, שְׁמָכָרוֹ בְּאָז אֵת יוֹסֵף, וְהֵם גַּרְמוֹ לֵי וְלִשְׁכִּינָה שְׁגַלְתָּה עַמִּי בְּאָז.

עַל זה אָמַר (שמות כ) וַיַּאֲנַהוּ בְּנִי יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁרָאוּ עָבוֹדָה קָשָׁת, עַד שָׁחִיתָה זוֹבֶר לָהֶם הַבְּרִית הַעַלְיוֹן, וַיהְתָעוֹרָה בְּרַחְמִים עַל בְּגִיחָה הָאָם הַעַלְיוֹנָה. זה הו שְׁבָתּוֹב (שם) וַיהְתַּעַל שׂוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים. זו הָאָם הַעַלְיוֹנָה, שֶׁבֶל תְּחִירוֹת בִּידֵיכָה, וַיהְתַּחַה לָהֶם פִּתְחִים עַלְיוֹנִים, חְמִישִׁים שְׁעִירִים, וַיהְזִיכְיָה אֹזֶתֶם מְשֻׁם, וַיהְתִּמְלָאָה הָאָם הַתְּחִתּוֹנָה רְחָמִים עַלְיָהֶם. וַמְשָׁחָ יַצֵּא לְעֹזֶל מִמֶּנָּה אַבְיוֹלֵרֶעֶת אֶת יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה.

בָּא וַיַּרְאָה, דָּיוֹד רָמָיו לוֹ אֶת הַתְּשִׁבְחָת הַזָּו שְׁלַשִּׁיר הַשִּׁירִים קָדְשִׁים קָדְשִׁים עַל יַד בְּנֵי קָרָת, אֶלָּא שְׁלַא הָגִיעַ הַזָּמָן שְׁנָגְאָמֶר. מְשֻׁוּם בָּקָה בַּתּוֹב (תהלים מה) לְמַנִּיצָה עַל שְׁוֹשָׁגִים לְבָנֵי קָרָח מְשֻׁבֵּיל שִׁיר יָדִידָתָה.

על שׂוֹשָׁגִים - אֵלֶּוּ נְשִׁיקֹות פִּיהוּ, שְׁגַךְּרָאוֹת שְׁפָתֹתָיו שׂוֹשָׁגִים.

דבר אחר, שׂוֹשָׁגִים אֵלֶּוּ יִשְׁשָׁנִים שְׁחַתְּחִבָּרוּ בְשׂוֹשָׁגָה הַאֲדָמָה הַזֹּוּ, שְׁהִיא הַשְּׁבִיעִית שֶׁל הַפְּלָל. מִשְׁכֵּיל - זֶה שְׁפָעַ שֶׁל הַעֲתֵיק הַקָּדוֹש שְׁמַשְׁפִּיעַ לָהֶם בְּשִׁעָה הַזֹּוּ, שְׁיִזְׁשְׁבִּים יִתְהַרְדֵּן וְלֹא נִפְּרָדִים, מִשְׁוּם אָוֶתֶם נְשִׁיקֹות בְּרִיבְקוֹת הַרְוִית, וְלֹא נִפְּרָדִים.

שיר יִדְידָת - רְמוֹ לְשִׁירָה הַזֹּוּ, שְׁגַךְּרָאת שִׁיר בְּפּוֹל. בָּאוּ שִׁיר הַשִּׁירִים, וּבָאוּ שִׁיר יִדְידָת, וְהַפְּלָל אֶחָד. הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל גְּקָרָאים דּוֹדִים. זֶה שְׁכַתּוֹב (שיר ח) שְׁתוֹ וְשַׁכְּרוֹ דּוֹדִים. מִשְׁוּם בְּךָ שִׁיר יִדְידָת, שְׁהֵם דּוֹדִים. זֶה מְשֻׁבָּח אֶת זֹה, זֶה מְשֻׁבָּח אֶת זֹה. וּבְמוֹשֶׁשׁ בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הַתְּחִילָה הַתְּשִׁבְחָת, שְׁבָךְ רְאוּי, שְׁכַתּוֹב יִשְׁקָנֵי, אֲפִכָּאֵן הַתְּחִילָה לְשִׁבָּח אֶת הַמֶּלֶךְ.

**רְחַשׁ לְבִי** דָּבָר טוֹב (תהלים מה). **רְחַשׁ לְבִי** - זו התייה שרווחחת בليلת, שגקראת לב. דבר טוב - שעה ברצונת שחהמלך יתחבר עמה, שגקרה טוב.

דבר אחר, מושום שלא נתנה לו רשות לנלוות, אמר רחש, מושום שמרחישה לו את הדברים הזה בלבו, ואפלו בשפטותיו לא נתנה לו רשות רחש, אלא בלבו.

דבר אחר, מה הטעם רחש לב? מושום שדבר כלא קול לא יכול לדבר, וhalb"י היה שגקרה דבר, עד באין לא נשלמה, עד שבא שלמה המלך ובנה לה בית, והלבנה נשלמה בגדל יתר על הפל, מושום שהתחבר עמה הקול.

ובאותה שעה נתנה רשות לדבר, שחרי נשלמה בקהל. וישבה בשילמות עם המלך, מושום שהוציאה בן חכם לעוזם, והתקינה בית מלך. או המלך שם מדורו עמה, והתילה לדבר, ואמרה ישקני מפשיקות פיהו.

**אֲבָל** בְּעֵת בַּיּוֹם רַיִד, עַד אֹ לֹא יִשְׁבֶּה בְּשָׁלְמוֹת. מְשֻׂום בֶּן רְחַשׁ לְבִי וְדַאי הַדָּבָר הַטּוֹב הַהְזָא. בְּעֵת טּוֹב, וְלֹא טּוֹבים. כִּיּוֹן שַׁחַת חֲבֵר עַמָּה קָוֶל, אֹ וְדַאי טּוֹבים בְּפֶל. הַצְדִיק נִקְרָא טּוֹב, שְׁבָתּוֹב (ישעה א) אָמָרוּ צְדִיק בַּי טּוֹב. אָף הִיא נִקְרָאת טּוֹבָה, (קהלת ז) טּוֹבָה חַכְמָה. וּבְשָׁנָקָרְבוֹ, הַתְּחָבֵרוֹ בְּאַחֵר בָּאוֹתָן גְּשִׁיקֹות, אֹ (שיר א) בַּי טּוֹבים דְּדִיקָה מִין, הֵם דּוֹדִים שְׁנִיהם בְּאַחֵר.

כִּאן דּוֹדִים, וּכִאן יִדִידָת. וּמְתִי הֵם טּוֹבים? מִין, בְּשָׁנָשָׁקִים מִמְנוּ שֶׁל תִּין הַמִּשְׁמָר הַהְזָא. וּעַל זֶה בְּתֻוב (שם ה) שְׁתַז וְשְׁבַרְזוּ דּוֹדִים. שְׁתַרְיוּ הַגְּטִיעָות אֲרִיכּוֹת הַשְׁקָאָה מִן הַגָּהָר הַעֲמָקָה, הַאָם (דף סג ע"ב) הַעֲלִיוֹנָה, שַׁהְיָא הַשְׁקָתָה אוֹתָם בְּרָאשׁוֹנָה מִתִּין הַהְזָא.

זהו שְׁבָתּוֹב (שם ב) שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵּי, וְאַחֲר בֶּן לְרִיחָה שְׁמַנִּיךְ טּוֹבים. זהו שְׁבָתּוֹב וַיְמִינָו תַּחַבְקָנִי. וְזֹהוּ הַשְׁמָן הַטּוֹב, שְׁשׁוֹפָע לוּ מְהָאָם.

זהו שבחתוב (תהלים קלג) במשמעות הטוב על הראש יוזר על תזקנו וכנו אחרן. זה הבחן הגדול למעלה, ימין הפלחה, פהן לעוזם. ובמשמעותו הפטון הפטון של אחד אחרן, או וدائית נקראים שמניה, מצד לזכן של אברם, או שמניך טובים.

מה הטעם שופע אותו הפטון הטוב של אברם? משום שפטת תימין להאריך לבנה, ועל זה בתוב (שם) הגה מה טוב ומה געים שבח אחיהם גם יחד. מה טוב - זה האור הראשון, יום הראשון, שבחתוב (בראשית א) וירא אליהם את האור כי טוב. ומה געים - זה געים זמירות ישראל. היום הרביעי, חלבנה.

ובא ראה, כמו שהאור שברא ביום הראשון נתן שלמות, ושפע ממנה אור לאור שהעוולם הזה מתרנוג בו - אף אברם, האור הראשון נתן אור לבת הוא של הפלחה, היום הרביעי, שעלה ידה מתרנוג העולם הזה. ועל כן חותם של חסד משוך

עליו, להאריך מאורוז. ובאשר מתחברת עמו  
ויזבבת לימין, הוא מתגדל בפל.

ובא ראה, בשכבה אברהם לעולם, מה ב טוב בז? (בראשית יט) ואגדלה שמה. מה היא? שהוסיף בז ה"א. זה מקום הזה, בו התגדל התקדוש ברוך הוא. זהו שבח טוב (תהלים מה) גדורל ה' ומחלל מאד בעיר אלהינו. באשר מקירה היה תזוזה התקדושה, שגקרנות ה' תחתונגה, אהבה קתנה מתרבצת בו, ושותה בתוכה, או שמן יתגדל על הפל.

ובא ראה, ב טוב (שם כמה) צדיק ה' בבל דרכיו. משום שבדרך היה נתן בים דרך. וחסיד בבל מעישיו, באורה הדרך, ימין המלך נעשית בעולם. ועל בן אברהם בימין היה עיטה אותו ברייה חדשה, והתחדש מילו להזילד, והתגדל על הפל. ועל זה (בראשית כד) וזה ברך את אברהם בפל, בפל היה, בת המלך שגנתה לו.

ומה הברכה? השמן הטוב שיורד על ראשו. זהו שבח טוב (תהלים קל) מה טוב ומה געים. וודאי.

כַּפְשֵׁמָן חַטּוֹב, כַּפְשֵׁמָן שׂוֹרָה בּוֹ בְּרָכָה, שַׁחַטְקָוָם גּוֹרָם. וְעַל זֶה, וְה' בָּרָךְ אֶת אֱלֹהִים מְאַד. וַיַּגְדֵּל, בָּמוֹ שְׁבָתָוֹב (בראשית יב) וַיַּגְדֵּלה. שְׁמָה, כְּמוֹ שְׁבָתָוֹב (שיר א) שְׁמָן תּוֹרֶק שְׁמָה.

בָּא וַיַּרְאָה, כַּשְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹזֶךָ הוּא עַתִּיד לְהָרִים יִמְינֵנוּ עַל הַפְּלָל בִּימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, כַּפְשֵׁמָן חַטּוֹב הַזֶּה, מָה בְּתוֹב? (עמום ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סְכִתָּת דָּוִיד הַנְּפִלָּתָה. הַיּוֹם הַהוּא אַיִּגְנָנוּ יוֹדָעִים מֵהַוָּא! אֶלָּא זֶה הַיּוֹם הַרְאָשׁוֹן, הַיּוֹם שֶׁל אָבָרָהָם שָׁעַתִּיד לְעוֹיר לְהַקִּימָה מִהָּעָפָר.

וְעַל זֶה בַּיּוֹם הַהוּא, הַיּוֹם הַרְאָשׁוֹן שֶׁל הַפְּלָל. נָאָם ה' - זֶה אָבָרָהָם, שֶׁנָּאָמַר עַלְיוֹ נָאָם ה' מִלְּפָנֵי הַפְּלָל, שְׁבָתָוֹב (בראשית כב) בַּי נְשַׁבְּעָתִי נָאָם ה'. וּבָאָן גַּרְמָן הַשֵּׁם שֶׁל הַעֲתִיק, שֶׁנְּשַׁבְּעָ בּוֹ הַזְּעִיר אֲגַפֵּין לְאָבָרָהָם. וְעַל זֶה אָזְתוֹ הַיּוֹם (ובריה יד) נִקְרָא לֹא יּוֹם וְלֹא לִילָּה. שְׁבַעֲתִיק תָּלוּי, שְׁצַרְיךָ לְהַזְקִיר זָקָנוּ. בַּיּוֹם הַהוּא (עמום ט) אָקִים אֶת סְכִתָּת דָּוִיד הַנְּפִלָּתָה.

מֵשֶׁה רָאָה אֶת כָּל אֹתָן הַצְרוֹת שְׁעִתִּידוֹת לְבָא  
לְעוֹלָם, בְּשַׁחַפְכָה הִזְהִיר נַפְלָת, שְׁבָתוֹב (וַיִּקְרָא  
כֵי) וְהַבִּיתִי אֶתְכֶם גַם אָנִי, אֲתָּה אָנִי עַמְכֶם בְּגָלוֹת.  
וּבְשִׁנְשָׁלָמו אֹתָם חַטָּאים, מָה בְּתֻוב? (שם) וְאֲתָּה  
בְּרִיתִי אֶבְרָהָם אֹוכר וְהָאָרֶץ אֹוכר. סָמֶך אֲתָּה  
הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה, סְבָת דָוִד, לְאֶבְרָהָם, לְהַקִּימָה  
בִּימֵין, וְשִׁתְשִׁיב בְּשִׁלְמִית.

מַי הִיא בְּרִיתִי? זֶה אֶבְרָהָם, שְׁבָתוֹב (בראשית י) הַגָּה  
בְּרִיתִי אֶתְך וְהִיְתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם. וּבְשִׁחְבָּרִית  
הִזְהִיר אֶתְך עַמְך, תִּשְׂתַלֵּם בְּכָל. וַיַּעַל זֶה הַעִירִי  
הַחֲבָרִים, מַי שְׁקוּרָא לו אֶבְרָם, פּוֹגֵם הַמְּקוֹם  
שְׁגִינָךְרָא עָשָׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, מִשּׁוּם שְׁבָה' הִזְהִיר  
הַשְׂתַלֵּם בְּאָמִינָה.

וּבְשִׁתְסַתְלִיק ה' בִּימֵין שֶׁל הָאָם, הַבָּת תִּקְרָבֶל  
מִהָּאָם הַעֲלִיוֹנָה אֹתָה הַטוֹבָה  
שְׁלָא תִּפְסַק לְעוֹלָמִים, וְאוֹזֹנָה גִּקְמוֹת לְשָׁאָר  
הַעֲמִים. וַיַּעַל זֶה בְּתֻוב (דניאל ב) שְׁמַחַחַר גִּזְוָת אַבְנָן  
שְׁלָא בַּיִדִים. מַהְחָר - זֶה אֶבְרָהָם, הַחָר הַעֲלִיוֹן.

**גְּנוּרָת אֶבֶן** - זוּהַי אֶבֶן אַחַת שְׁעָלִיהָ שְׁבָעָה עִינִים. וְעוֹזֶה דִּינִים בְּכָל אַלְוִי שְׁהַדְקוֹ אֶת בְּנִיהָ בֵּין תְּרִגְלִים, הַדְּקָה אֹתוֹתָם בְּכָל. וּבְתוּב (שם) הִיאִתָּה לְהַר גָּדוֹל וּמְלָאָה אֶת כָּל הָאָרֶץ, מְשׁוּם שְׁגַדְבָּקָה בִּימִין, (ישעה לו) אֹור הַלְּבָנָה בָּאוֹר הַחַמָּה.

וּבָא רְאָה, בְּרָאשׁוֹנָה בְּשָׁבָא אַבְרָהָם לְעוֹלָם, הוֹאָרָה הַלְּבָנָה. וְהַתְּחִילָה לְהָאִיר, עד שְׁהַשְׁתַּלְמָה בְּדִרְגָּתָה בִּימִי שְׁלָמָה, שְׁהַתְּגִדֵּל עַל הַכָּל, שְׁבָתּוּב (מ"א) וַיִּגְדַּל אֶת כָּסָאוֹ מִבָּסָאָה. וַיַּעַל זֶה (חוֹשֵׁעַ) וְאַבְרָהָם לֵי בְּחַמְשָׁה עִשָּׂר בָּסְף, אֹתוֹתָם הַחַמְשָׁה עִשָּׂר צְדִיקִים שְׁעַד שְׁלָמָה. וַיַּעַל זֶה עַל יָדָוֹ נִתְנָה תְּשִׁבְחָת הָעָלִיוֹנָה הַזֶּה, בְּדִי שְׁיִרְגָּדֵל בָּה. אָבָל דָּוִד נִאָמֵר בְּלִחְשׁ, וְלֹא נִתְנָה לוֹ רִשׁוֹת לְגַלוֹת.

אָמֵר אָנָּי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ (תְּהִלִּים מה), לְעוֹזֶר אֶת הַמֶּלֶךְ הָעָלִיוֹן. וְמַיְּהָם מַעֲשֵׂי? מַיְּשָׁלָא תָּלוּי בּוֹ מַעֲשָׂה, מַה עוֹשָׂה? שְׁהָרִי הַמַּעֲשָׂה תָּלוּי לְמַעֲלָה! אֶלְאָ מַיְּהָם מַעֲשֵׂי? אַלְוִי הָם (שם) לְשׁוֹנוֹי עַט סּוֹפֵר מַהְיר. מְשׁוּם שְׁמַשְׁבָּחָת בְּחִצּוֹת הַלִּילָה לְמֶלֶךְ

העליון. שיר ידידות, כמו שגאָמר שיר חסידים.  
שפֿרְשַׁבְּחַת הגִּבְּרַה אֶת הַמֶּלֶךְ. אֲף בָּאוּן הגִּבְּרַה  
מְשֻׁבְּחַת אֹתוֹ.

יְפִיפִית מִבְנֵי אָדָם (שם), תְּרֵי פְּרַשּׁוֹת הַחֶבְרִים  
בְּאֶבְרָהָם: גְּתִיפִית בְּעָלִיּוֹנִים - (בראשית טו)  
אָנְכִי מְגַנֵּן לְךָ. גְּתִיפִית בְּתִחְתּוֹנִים (שם כד) גְּשִׁיא  
אֱלֹהִים אַתָּה. לְכָךְ יְפִיפִית, שְׂתִּי תְּשַׁבְּחוֹת  
כְּלוֹלוֹת. הוֹצָק חֹן בְּשִׁפְתּוֹתֶיךָ - (שם יח) הַגָּה נָא  
הֽוֹאָלָתִי. עַל כִּן בְּרַכָּךְ אֱלֹהִים לְעוֹלָם - (שם כד) וְהִ  
בְּרַכָּה אֶת אֶבְרָהָם בְּכָלְךָ.

אָבָל בָּא וּרְאָתָה, הַפְּסֻוק הַזֶּה יִשְׁבַּבְּזַה סֹוד עַלְיוֹן,  
בְּגַנְגֵד הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן. אָמְרָתִי לוֹ, יְפִיפִית  
לְמַעַלָּה בְּמִחְנוֹת הַעַלְיוֹנִים, שְׁפֿרְשַׁבְּחִים לְפָנֶיךָ.  
וְלִמְטָה בְּאוֹתָם צְדִיקִי אָמָת שְׁעוֹמְדִים בְּחַצּוֹת  
הַלִּילָה. הוֹצָק חֹן בְּשִׁפְתּוֹתֶיךָ, בְּשַׁעַה שְׁאַתָּה קֹורֵא  
וּמְקִישׁ בְּשַׁעַרְיִ הַיְּבָלִי (שיר ח) פְּתַחֵי לִי אָחֹתִי - (תהלים  
מה) עַל כִּן בְּרַכָּךְ אֱלֹהִים. הָאָם הַעַלְיוֹנָה מַעֲטָרָת

אוֹתֶךָ בְעַטְרוֹת עַלְיוֹנוֹת. לְעוֹלָם, מִשּׁוּם אַזְתָּו הַעוֹלָם הָאָחֶרְן, וּבְשִׁבְילָה אָמָר שֶׁזֹּאת מְאִיר לָה.

דָבָר אַחֲר לְעוֹלָם, זו יְמִין לְמַעַלָה שִׁבְתוֹב (תהלים ק) אַתָּה כְּהֵن לְעוֹלָם. וּבָל הַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁמִינִי הַטוֹב שׂוֹרִים בָו, וּבָאָרְנוֹ אַזְתָּו. וּעַל זוֹה בְתֻוב עַל פָז, בְשַׁחַבְן תֹזֵה מִתְחַבְּרָת לְמַעַלָה. אָבָל בָזְמוֹנִי שִׁמְתַרְחַקְת מַמְנוֹז זה הַעוֹלָם, (דף סדר ע"א) מה בְתֻוב? שְׁאָג יְשְׁאָג עַל נָיוּחוֹ, זו הַגְבִּירָה, מִשּׁוּם שְׁגַמְגַעַו מַמְנוֹן בְּרָכוֹת, שְׁלָא שׂוֹרִים בָו, אָלָא בְאַשְׁר נָיוּחוֹ הַזוֹ מִתְחַבְּרָת עַמּוֹ. וּזֹה שִׁבְתוֹב (ירמיה כה) שְׁאָג יְשְׁאָג עַל נָיוּחוֹ? בְנִיגְד זֹה בְתֻוב (שיר א) בַי טֹבִים דְוֹדִיך מִיּוֹן לְרִיח שְׁמַנִּיך טֹבִים. מה הַטְעָם? מִשּׁוּם שִׁבְרָכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם.

מִשְׁבַּנִי אָחֶרְיך נְרוֹצָח (שם), בְנִיגְד זֹה בְתֻוב (תהלים מה) חָגֹור חַרְבָך עַל יְרָך גָבָור. זו (ישעה לד) חַרְב לְה' מַלְאָה דָם, לְהַפְרָע מִן חַרְשָׁעִים, שְׁגֹורִים לְה פְרָוֹד מִלְמַעַלָה. קַרְבָּת אַזְתָּה אַלְיך לְרִיחָם עַל הַעוֹלָם, וְתִתְבִּשְׁמוֹ בְאַחֲר.

וְכַשְׁמַתְקָרְבָת עַמוֹ מִתְלַבֵש בְּהֹד וְהֹדר. זהו  
**שְׁכָתוֹב** (תהלים כד) הֹד וְהֹדר  
 לְבָשֶׂת. ומה הטעם? משום שאותה שעה הרג'ל  
 משום שהתרחבר בעיר אליהינו. ועל זה בתוב (שם)  
 גָּדְלָת מִאֵד הֹד וְהֹדר לְבָשֶׂת, באורם לבושים של  
 כבוד, שפרישה עליו האם העליזנה. משום לכך  
 (בראשית לו) הדר ושם עיריו פעו. מתי? בשמחת חנוכה  
 עמו מהיית באל בת מתרד. ועל זה, הודה ותדרך  
 ונדי. כמו כן (שיר א) נגילה ונישמה בך נזירה  
 לדיך מניין. השפע של האם שמשקה אותה ואת  
 הכל, וזה הוא הודה ותדרך ונדי.

וְתַדְרֵך צָלֵח רַכֵב עַל דָבָר אֲמָת וענוה צָדָק (תהלים  
 מה), בנגד זה שחוּרָה אני ונאוּה.  
 בראשונה, בשמקרה חרב לדין את העולם,  
 נקרה ונא שחוּרָה. ובעת, בשמקרה למעלה  
 בענוה, נקרה נאוּה. נאוּה ונדי הכל. בנות  
 ירושלים - אלו שתים עשרה חיות עליונות גדולות  
 שנקראות בה, ובן בשמיota. על שמיו בעת

**בְּגָלוֹת בְּאַחֲלִי קָדָר,** חֹזֶרוּ הֵן בְּעֵת בִּירְיעוֹת שְׁלָמָה  
וְנָדָאי.

ובָּא רְאָה, כִּיוֹן שַׁהְחִרְבָּה הָהִיא הַחֹזֶרֶת מִתְהִדֵּין  
שְׁחִיה בָּהּ, שַׁהְכְּשִׁירֹו בְּנֵי הַעוֹלָם אֶת  
מְעֵשֵׂי הֶם, נְעִיטָתָה דָּבָר, דָּבָר אָמָת, וְהַתְּחִבָּרָה עִם  
אָמָת. וְאָמָת בְּעִנוֹת. וְאָוִי צְדָקָה בְּכָל, וְהַכָּל אָחָר.

הַפּוֹת בְּרָאָשׁ דָּבָר אָמָת. אָמָת בְּרָאָשׁ, שְׁבָתּוֹב  
(תהלים קיט) רָאָשׁ דָּבָרְךָ אָמָת. הָרָאָשׁ שֶׁל  
אוֹתוֹ שְׁגִכְרָא דָבָרָה, סֹתְּהָדָרְנוֹת, גִּכְרָא אָמָת.  
הָרָאָשׁ בְּסֻוףָה, עִנוֹת צְדָקָה בְּלָא פְּרוֹזָה, גְּבָלָיו  
וְהַתְּחִבָּרָה בְּכָל. עִנוֹת הָרָאָשׁ, צְדָקָה הַפּוֹת, (משל כי  
עַקְבָּה עִנוֹת יְרָאת הָ).

וְתֹרֶךְ נֹרְאֹות יְמִינְךָ (תהלים מה) - זֶה יַעֲקֹב, שְׁגַטְלָ  
שְׁנִי חָלְקִים, מְשֻׁבִּים שְׁגִדְבָּק בְּיִמְין  
לְעֹלָמִים, שְׁבָתּוֹב (בראשית לו) מְחַשֵּׁת הַלְּבָן אֲשֶׁר עַל  
הַמְּקָלֹזָת.

וּבְשֶׁעָה הַהִיא הַכָּל הַחֹזֵר בִּירִיעוֹת שֶׁלְמָה, מִשּׁוּם  
שַׁפֵּר תִּימִין הַתְּעוּרָר בְּעוֹלָם, וַיַּד תִּימִין  
פְּשׂוֹטָה לְקַבֵּל אֶת הַשְׁבִּים בְּתִשׁוּבָה. שְׁהָרִי עַד  
עַתָּה הַתְּקֻדָּרוֹ בְּחַטָּאתָם בְּאַחֲלֵי קָדָר, וּבָעַת  
שְׁחוֹזָרִים בְּתִשׁוּבָה, הֵם בִּירִיעוֹת שֶׁלְמָה, מִשּׁוּם  
שְׁאַבְרָהָם הַתְּעוּרָר בְּעוֹלָם, יִמְינֵנוּ שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

חָצֵיךְ שְׁנָנוּגִים, פֶּרְשָׁוִיהָ עַל אַבְרָהָם, בְּשִׁירָדָף אַחֲרֵי  
כָּל אֹתָם הַמְּלָכִים בְּלִילָה, בְּשִׁגְגָחָלְכוֹ  
חַרְחָמִים מִן הַדִּין, וְתָרַג אֹתָם הַמְּלָכִים. זֶה  
שְׁכָתּוֹב (ישעה מא) בְּקַשׁ גְּדַף קָשְׁתֹו יַרְדָּפָם יַעֲבֹר  
שְׁלָלוּם. וְכָלָם נִפְלָו בִּידָיו.

אֲבָל בָּא וַיַּרְאָה אֶת סּוֹד הַדָּבָר. חָצֵיךְ שְׁנָנוּגִים -  
אַלּוּ חָצִים וְאַבְנִי בְּלִיסְטְּרָאוֹת. שְׁדָנָה אֶת  
הַעֲוֹלָמוֹת בְּאֹתָם כְּלֵי הַקָּרְבָּן שְׁחַמְלָךְ הַפְּקִיד בִּידֵי  
הַגְּבִירָה. וְאֹתָם חָצִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְדָאי  
שְׁנָנוּגִים בְּכָל, מִצְדוֹ שֶׁל הַיּוֹם הַשְׁנִי, צְדוֹ שֶׁל יִצְחָק,  
מִשּׁוּם שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא דִין לְרַשְׁעִים לְדִין אֹתָם.

**יעל** זה (תהלים מה) עמים תחתיך יפלו ביל"ב. וכי הדרגה שטפילה אוטם? הדרגה שגקראות ל"ב, שהתמנתה על מעשי העולם, ורנה אוטם על נשים אויבי הפלך.

**בנגד** זה (שיר א) אל תראי שעני שחרחרת. מה הטעם? מזים שהתלבשתי בדין לדין את העולם. ואומרת לבניה שקרבים אליה ברוח הבית, אל תראי. ונαι, אם השתדלתם בתורה שפנתתי לכם, לא תפחדו. ואם לא תשתדלנו, תגרמו לי שבני אמי נחרו بي, לשמר את אמות העולם בשבייכם שתתפזרו שם. ועל זה העידוג, אם נגור דין על ישראל, הקדוש ברוך הוא מורייד אותו על שאר האמות, בשׂוֹרִים יישׂרָאֵל בתשובה. ואם לא חוורים, יורדים בין שאר האמות, ואובלים אוטם עצם וברוח.

**דבר אחר** (תהלים מה) בלב אויבי הפלך - זה אמרם, שהתמנת מלך על העולם, ובכל

הָאֲמֹת הַסְּבִימָוּ עַלְיוֹ לְהִיּוֹת מֶלֶךְ עַלְيָהֶם, בְּעַמְקָדְשָׁה. וּבֶל שׁוֹגָנָיו, הַלְּילָה תָּרְגֵּן אֹתָם.

דָּבָר אַחֲרֵי חָצֵיךְ שְׁנוּגִים - נְשָׁהַם עֲתִידִים לְעַשׂוֹת דִין. עַמִּים תְּחִתֵּיךְ יַפְלוּ - אִילוּ שְׁבָאוּ מִצְדָּצָרָר הָעָמִים, תְּחִתֵּיךְ יַפְלוּ, צַד הַגְּחַשׁ. בְּשַׁאֲוֹתָה הַשְׁלָחַת שֶׁל צַד צְפֹזָן הַתְּעוֹרֶה עַלְיוֹ, הוּא נַוְפֵל בְּעַמְקָדְשָׁה הַיּוֹם הָעַלְיוֹן, וְנַשְּׁבֵר בָּהוּ. וּבְשַׁבְּחוֹ נַשְּׁבֵר, הַפְּתַח שֶׁל שְׁאַר הָעָמִים נַשְּׁבֵר, מִשּׁוּם נְשָׁהַם אֹזֵיבִי הַמֶּלֶךְ. מי הַמֶּלֶךְ? זה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ בְּבֵל.

כִּסְאָךְ אֱלֹהִים עַזְלָם וְעַד (שם) - עַלְיָה אָמַר כֵּה, בְּאַשְׁהָ נְשַׁהְתְּעוֹרֶה לְבָעַלְתָּה, וְאוֹמֶרֶת אֲשַׁתְּךָ רֹצֶחָ לְהַתְּחִבר עַמָּה. שְׁתַרֵי אֹתָם תְּרַשְׁעָים שְׁהַפְּרִידוּ אֶת זָוִיגָנוּ אֶבֶדוּ מִן הַעַזְלָם, וְעַשְׁיַתִי בָּהֶם דִין. וּבָעַת רֹצֶחָ שִׁיתְחִבר הַעַזְלָם הַאֲחֻרוֹן עִם הַמֶּקוֹם שְׁגַנְקָרָא וְעַד, מִשּׁוּם שְׁשַׁבְּטָמִישָׁר שְׁבָט מֶלֶבּוֹתָה, שְׁאֹתוֹ הַדִּין שְׁעִשָּׂה כִּסְאָךְ בְּרַשְׁעָיו הַעַזְלָם, הוּא דִין אֶמֶת, שְׁיוֹצָא מֶמֶקְוּם שְׁגַנְקָרָא יִשְׁרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנָאָמַר (דברים לב) צַדִּיק וִיְשָׁר הַוָּא. וְהַבְּפָא

**גָּקְרָא יִשְׁרָאֵל**, וְעַל זוֹה שִׁיחָא מִמְּנוֹ שְׁבָט מִישּׁוֹר זוֹה  
גָּקְרָא.

**דָּבָר** אחר שְׁבָט מִישּׁוֹר - זוֹה הַפְּלָךְ הַמְּשִׁיחָה,  
שָׁגָּקְרָא שְׁבָט לְהֻזְבִּיחָ אֶת רְשָׁעֵי הָעוֹלָם.  
זוֹהוּ שְׁבָתָוב (בראשית מט) לֹא יִסּוֹר שְׁבָט מִיהוֹדָה,  
וְכָתוֹב וְקָם שְׁבָט מִישְׁרָאֵל. מִישּׁוֹר - (ישעה יא) וְהֻזְבִּיחָ  
בְּמִישּׁוֹר לְעָגָן אֶרְץ. שְׁבָט מַלְכּוֹתָךְ - עַל זוֹה בְּתוֹב  
(במדבר כה) וְקָם שְׁבָט בִּישְׁרָאֵל, לְעוֹידָר בְּעוֹלָם. מָה  
הַפְּתֻעָם? שְׁהָרִי הַזְּצִיאָה לְךָ בֵּין טֹב חָבָב לְעֹלָם.  
וְהַשְּׁבָתָה הַזֹּה מִשְׁבָּחָת הַגְּבִירָה לְפָלָךְ לְהַרְיִים חֶרֶב  
שֶׁל יִשְׁרָאֵל עַל הַפְּלָל. לֹא יִסּוֹר שְׁבָט - מִשּׁוֹם  
שְׁבָתָוב (תהלים פט) בָּסָאוֹ בְּשֶׁמֶשׁ נֶגֶדי.

**אֲהַבָּת** צִדְקָה (שם מה) - מִשּׁוֹם שְׁהַצְדָּקָה הַזֹּה, אֲהַבָּתָה,  
הִיא אֲהַבָּה קְטוּנָה, שְׁבָתָה תְּחִבּוֹרוֹת לְמַעַלָּה  
נְעִשִּׂית גְּדוֹלָה. וְאֵת הַוָּא גַּם בְּהַתְּחִבּוֹרָה עַמָּה  
הַזֹּא גְּדוֹלָה. זוֹהוּ שְׁבָתָוב (שם מה) גְּדוֹלָה' וּמְהַלֵּל מִאַד  
בְּעִיר אֱלֹהִינוּ. וְעַל (דף סדר ע"ב) זוֹה מִזְשָׁבֶת אַוְתָּו הַגְּבִירָה  
בְּדָבְרֵי הַאֲהַבָּה הַלְּלוּ.

**כִּנְגַּד** זה - (שיר א) **הָגִידָה לֵי שָׁאַהֲבָה נֶפֶשִׁי.** אתה  
**שֶׁבֶל** אהבת נפשי בך. אם לא תתחבר  
 עמי, איך תרצעה אֶת הָעוֹלָם? איך תזון אֶת נֶפֶשְׁךָ  
 מִהֻּעָמָק הַעֲלִיוֹן, אָוֹתָךְ וְאֶת הַאֲחֶרִים? שְׁתַרְיָ אֵין  
 שׂוֹרוֹת חֶבְרּוֹת שֶׁלְמַעַלָּה אֶלָּא בָּמְקוּם שֶׁל זָכָר  
 וְגִנְקָבָה.

**שֶׁלְמָה** אהיה בעתה (שם). איך אהיה בבוֹשָׁה,  
 בְּשַׁתּוֹבָעִים מִפְנֵי מִזּוֹן בְּנֵי הָאָבוֹת, שְׁהָם  
 עֲדָרִי חֶבְרִיה, עֲדָרִ ה' מִמְּשָׁש. מִשּׁוּם בְּךָ אַהֲבָת צָדָק  
 - זה הַכְּפֵא שֶׁלָּה. וְתִשְׁנָא רְשָׁע - זה צָד הַשְּׁפָחָה,  
 שֶׁבֶל דְּבָרִיה בְּחוֹבָה, וְעוֹמְדָת לְחִיב עַל הָעוֹלָם.

דָּבָר אחר, אף על גב שְׁחַכְלָ אֶחָד - אַהֲבָת צָדָק,  
 אלו יִשְׂרָאֵל שְׁאַחֲזִים בְּצָדָק הַזֹּה, וְהִיא  
 חִילְקָם, שְׁבָתּוֹב (מלכי א) אַהֲבָתִי אֶתְכֶם וּכְיוֹן, וְאַהֲבָ  
 אֶת יַעֲקֹב. לְרַבּוֹת הַדְּרַגָּה שֶׁל צָדָק, שְׁאוֹחֵז בָּה  
 בְּשִׁעָה שְׁגִינָה יַעֲקֹב. וְתִשְׁנָא רְשָׁע - זה עַשְׂוֹן, שֶׁבֶל  
 מְעִישָׁיו בְּחוֹבָה, וְצָדוֹ צָד שֶׁל רְשָׁע, נְחַשׁ עַקְלָתוֹן.  
 זהו שְׁבָתּוֹב (שם) וְאֶת עַשְׂוֹן שְׁגִינָהתי.

**עַל בָּנו מְשֻׁמֵּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהִיךְ שֶׁמֶן שְׁשָׁוֹן** (תהלים מה) - זה הַשְּׁמֵן הַטוֹב שְׁשׁוֹפֵעַ עַל רַאשֵך מִהָצֵד חָעָלִיוֹן, שְׁגָלָרָא בָה. מַה זה עַל בָנו? מְשׂוּם שְׁאַהֲבָת אָדָק.

זהו שְׁבָתָתוֹב (שם קלנו) הַגָּה מַה טֹוב וּמַה גְּעִים שְׁבָת אָחִים גַם יִתְהַדֵּר. שְׁבָת אָחִים - הַתְּחִבָּרוֹת שֶׁל אָח בָּאָדָק. גַם - לְרַבּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל. מְשׂוּם בָּכְד אָמָרָה לוֹ: אִיבָה תְּרֵעה - לְעַצְמָה, אִיבָה תְּרֵבִיא - אוֹתָם הַעֲדָרִים הַקְדוֹשִׁים שֶׁל יַעֲקֹב. מַחְבָּרָך - אַלְוָה אָבוֹת הַעֲלִיוֹנִים, שְׁהַתְּחִבָּרוּ עַמְך בְּרָאשׁוֹנָה.

דָבָר אַחֵר, יִשְׂרָאֵל שְׁהָם אָחִים וּרְעִים לוֹ, מַשְׁפִיעִים אֶת הַשְּׁמֵן שְׁשָׁוֹן הַזָּה עַל רַאשׁו בְּתַפְלָתָם. שֶׁמֶן שְׁשָׁוֹן - אַלְוָה שְׁנִים עֲשֵׂר נִתְרוֹת אַפְרִסְמָוֹן וְהָ, שְׁמָאִירִים בָה. וְאַו יִש שְׁמָמָתָה בְּעוֹלָמוֹת, רְצֹוֹן בְּעוֹלָמוֹת, וְהַרְגֹּז מְסֻפָּלָק מִזְהֻזָּלָם.

מִר וְאַהֲלוֹת (שם מא), מִר - זה אַבְרָהָם, שְׁגָלָרָא הַר הַמִּר. וְאַהֲלוֹת - זה יַעֲקֹב. קָצִיעֹות - זה

יאָחָק. בְּלִ בְּגַדְתִּיךְ - בְּשֶׁלֶשֶׁת הַצְּבָעִים הַלְּלוּ, לְבִ"ז  
אָדָ"מ וַיַּרְאֵךְ, הַשְׁתַּלְמוֹ אָוֹתָם לְבוֹיֵשִׁי הַאֲרָגָנוֹן.

מִן הַיְבָלִי שֶׁן (שֶׁ) - אַלְוּ שְׁבָעָה הַיְבָלוֹת עַלְיוֹנִים,  
שְׁגִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמִחוֹת בָּהֶם לְפִנֵּי הַקָּדוֹש  
בָּרוּךְ הוּא, וְאֹו שְׁמִחָה לְפִנֵּיו. וְלֹמַה נִקְרָאוּ הַיְבָלִי  
שֶׁן? מִשְׁוּם שְׂזָבוֹ בְּתוֹרָה וְהַתְּחִזּוֹקָה בָּה, זָבוֹ לְשִׁין"ז  
הַזּוֹ.

מִנִּי שְׁמִחּוֹךְ (שֶׁ), בַּמָּה עֹסְקֹות הַגִּשְׁמוֹת הַלְּלוּ?  
הַזּוֹ עַסְקוֹת בְּתִשְׁבָחוֹת שְׁלֵי לְפִנֵּיהֶן, וְאֹו  
מְשֻׁלָּמָת הַשְּׁמִחָה לְפִנֵּיהֶן, שְׁאַיִן שְׁמִחָה לְפִנֵּיו מִכָּל  
מִרְכְּבָבוֹתָיו, בְּשִׁמְתָּת גִּשְׁמוֹתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁהָם  
קְרוֹבִים לוֹ.

דָּבָר אַחֲרִי מִנִּי שְׁמִחּוֹךְ, וְדָאי שְׁאַיִן שְׁמִחָה לְפִנֵּיו  
בָּמוֹ תִּזְמַן שְׁעַשָּׂה שְׁלָמָה אֶת שִׁיר הַשִּׁירִים,  
וְשִׁבְחָ אֶת תִּשְׁבָחָת הַגְּבִירָה אֶל הַפְּלַךְ.

וְמָה אֹמְרִים? בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרֹוֹתִיךְ. בְּנוֹת  
מַלְכִים - אַלְוּ הַגִּשְׁמוֹת הַקָּדוֹשָׁות, שְׁזָבִן!

נִקְרָאות בְּנוֹת מֶלֶכִים, שְׁתַרְיִ הֵם הִיוֹ מִזּוֹוג שֶׁל  
הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה. בִּיקְרוֹתִיךְ - זֶה גַּן עַדְן שְׁגַבְבָּד  
מַפְלֵל מַה שְׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,  
שֶׁהֵם נִטְיעֹות יָדָיו.

בְּצָבָה שְׁגָל לִימִינָךְ (שם), בְּמַו שְׁגַגְגָמָר (שם ק) נָאָם  
ה' לְאַדְנִי שָׁב לִימִינִי. מִשְׁוּם כֵּד לְמַטָּה,  
גְּדָבָקָה בְּאַבְרָהָם, וּמִשְׁוּם כֵּד נִקְרָא אַבְרָהָם אֲהָבִי,  
שְׁגַדְבָּקָה בּוֹ אֲהָבָתִי וְהַזְדִיעַ אֶת דִינִי לְעוֹלָם,  
וּבְשִׁבְילָה וּבָה לְבָנָן, שְׁתַרְיִ ה"א נוֹסְפָה עַלְיוֹ מִקְדָּם  
לְבָנָן.

בְּכֶתֶם אֹפִיר (שם מה), בְּמַו שְׁגַגְגָמָר (ישעה י) וְאָדָם  
מִכֶּתֶם אֹפִיר. וּמְתִי הִיא בְּכֶתֶם אֹפִיר?  
כְּשֶׁמְזֻדּוֹגָת עִם הַמֶּלֶךְ, כְּשִׁיזְוָרְד הַכְּפָר בְּדָלוֹגִים,  
שְׁמָאיָר מִצְדָּה אָמָה עַלְיוֹנָה, וּשְׂוֹרָה עַל רָאֵשׁ  
הַגְּבִירָה. וְאוֹ (שם ט) בְּתִפְאָרָת אָדָם לְשִׁבָּת בֵּית.  
שְׁתַרְיִ הַבִּיט שֶׁל הַעוֹלָם הַזֶּה מִתְגִּיהַג עַל יָדָה.

מִשְׁוּם כֵּד אָמָרָה לוֹ, אָמָר לֹא תִתְחַבֵּר עַמִּי, אַיְדָה  
אֲהִיכָּה בְּצִפְמָאוֹן עַל אָוֹתָם עֲדָרִים קָדוֹשִׁים

שְׁפָטִים מִזְבֵּחַ ? זֶהוּ שְׁפָטָתוֹב (שיר א) שְׁלָמָה  
אֲהַיָּה בְּעַטִּיהָ עַל עַדְרֵי חַבְרִיךְ.

מה משיב לה הקדוש ברוך הוא? (תהלים מה) שמעי  
בת ורא. בנגד זה, (שיר א) אם לא תדע לך  
היפה בנים צאי לך בעקביו הצאן ורעי את  
גדרתיך. אמר לה הקדוש ברוך הוא: הגה לך עצה  
עליזה, צאי לך בעקביו הצאן - אילו הצדיקים  
השלמים שהטערת בהם לפני, ורعي את גדרתיך  
- אותן שגמישבים אחריך.

ואתם רשי הדור יתמשבו בחטאיהם, אלכה  
אותם ברכוזה, ולא יוסיפו לחטא.  
ותשמרי בנך שהולכים אחריך, שלא יתמשבו  
עליהם, ותפל בדין ואמת. מה הטעם? שבל  
הגשמיota הוא לפני, ועל זה (יחוקאל יח) בן לא ישא  
בעז האב ואב לא ישא בעז הבן.

כמו זה, שמעי בת ורא. שמעי, שבד תליה  
הشمיעת, בשישראל הוורים בתשובה לפני  
- שמעי, הבנisi תפלותיהם לפני, שהפתח של

הபָל הַוָא בָה, הַפָל מִסְרָתִי בַיָד לְהַנְחִיג אֶת  
הַעוֹלָם הַתְחִתּוֹן. וַעֲלֵי בֵן שְׁמַעַי בַת וַרְאֵי, מִשּׁוּם  
שְׁאֵת הַמְרָאָה שֶׁל הַפָל, אֵת נִקְרָאת בָאָר לְחַי  
רוֹאֵי. מִשּׁוּם בְּךָ יִשְׁלַח לְעֵין בָל יוֹם בַמְעַשֵּׂי  
הַעוֹלָם, לְתִת לְאָדָם בְפִי מַעֲשָׂיו.

בָא וַרְאֵה, בְשֻׁבְרָא הַקָדוֹש בָרוּךְ הוּא אֶת הַעוֹלָם,  
הַפְקִיד אֶת הַיְבָלוֹ בַיָד הַגְבִּירָה לְעֵין עַל  
הַעוֹלָם, וּבְשַׁבְגִי הַעוֹלָם צְדִיקִים, נוֹסְפָת שְׁמַחָה  
לְמַעַלָה.

וְהַטִי אָזִינָה (תהלים מה), בְנֶגֶד תְּפִלָת הַפָל. וּבֵן עִשְׁתָה  
אָתְהִיא מִפָל תְּפִלוֹת, לְקָרְב עַטְרָה  
לְצִדִיק. מִשּׁוּם שְׁהָרִי בָל תְּפִלוֹת הַז לְקָרְב  
הַעַטְרָה לְצִדִיק.

וְשַׁבְחֵי עַמָך (שם), שְׁבַשְׁבָנִי לֹא חֹלְכִים בְדָרְך  
יִשְׁרָה, יִשְׁלַח לְהַבִיא עַלְיָהֶם מִבּוֹת, בָמו  
שְׁגָגָא מָר (ויקרא כו) וְהַבִּיתִי אֶתְכֶם גַם אֲנִי שְׁבָע. וַעֲלֵי  
בֵן וְשַׁבְחֵי עַמָה, עָשֵי אֹתֶם בָאָלו הֵם שְׁבוּחִים מִן

הָעֹזֶלֶם, עַד נִשְׁבֵּבוּ בְּתִשְׁזֹבָה לְפָנָיו. וּבֵית אֲבִיךָ,  
שַׁהְוָא אֲבָרָהָם, שַׁהְיָא בָּתוֹ, וְשֶׁמֶת בְּכָל.

וַיַּתְאֹו הַמֶּלֶךְ יְפִינֵּךְ (תהלים מה) - זה הַמֶּלֶךְ הָעַלְיוֹן  
שָׂאוּחָב לְדִבָּק בְּךָ וְלְהִזְדִּיג עַמְךָ זָוָג  
עֹזֶלֶם. וְמַתְיָ? בְּשַׁעַת שְׁבָל בְּנֵי הַיּוֹבָל הַמֶּלֶךְ  
צָדִיקִים, בְּשַׁעַת שִׁיפְרָת אֹתָם וְהַגְּנָתָ אֹתָם  
לְרִצּוֹן הַמֶּלֶךְ. זהו שְׁבָתּוֹב (משל לי) מִשְׁא אֲשֶׁר  
יִסְרָתָו אָמוֹ. זֹו בַּת שְׁבָע אִם שְׁלָמָה, שַׁהְגִּנָּה  
אָתוֹ לְרִצּוֹן הַמֶּלֶךְ.

כִּי הוּא אֲדֻנֵּיךְ (תהלים מה) - כָּל כְּחֵךְ הוּא (דף סה ע"א)  
מִפְּנָיו. אֵין הַלְּבָנָה מִאִירָה אֶלְאָ מִן הַשְּׁמַשׁ.  
שֶׁמֶת אֲדֹנֵי, סִימָן לוֹקַחַת מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. א' מִרְאָשׁ  
הַפְּלָל לְהַתְגִּנָּג בָּהּ, וַיְיִרְאָשׁ שֶׁל הַשְּׁם הַקָּדוֹשׁ,  
הַחֲכָמָה הָעַלְיוֹנָה.

וְהַשְּׁתְּחֹווּ לֹו (שם), בָּמוֹ שְׁגָגָאָמָר (פ"א א') וְתָקַד בְּתַ  
שְׁבָע. וְאֹו הַמֶּלֶךְ עֹזֶה כָּל רִצּוֹנָה.  
וַיִּשְׂרָאֵל מִתְגִּבְרִים לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וּמִדּוֹרָם עִם  
הַמֶּלֶךְ וּעִם הַגְּבִירָה.

ואז נשאר העמים נבנעים תחתיהם, ובלם חוזרים לעבד אותם, משווים להם בני המלך. משווים לך (תהלים מה) ובת צר במנחה פניך יחלו עשידי עם.

בג'נד זה, (שיר א) למסטי ברכבי פרעה דמי תיך רעיתי. שהקדוש ברוך הוא נתן לבו להבניהם אחריהם לים, כדי שישבעו ישראל מפמונם שהובלו לשם עמם. והכל נטלו ישראל בים שבר אותה העבורה שעבדו עם.

במו בין לעתיד לבא, ובת צר - זה הצד של עיזנו ונשאר העמים שהציקו לישראל, ועד עתה היו מציינים להם בחתמיהם, במו שנאמר (ישעה נט) כי יבוא בנהר צר רוחה ה' נסחה בו.

או ישראל יחוּרוּ בתרשובה שלמה לפני הקדוש ברוך הוא, שנראה באתם צרות רבות שפאות עליהם למי ישבח וברונם למעלה. ובשם חוזרים בתרשובה בלב שלם, בברותם (דנאים ד) בצר לך ומצאוך וגוץ, ישבת עד ה' אלהיך. וישוב המלך לבית הגבירה לפיסחה. ועל זה (ישעה נט) ובא

לְצִיּוֹן גּוֹיָא"ל, זֶה הַמֶּלֶךְ שָׁבָא לְבֵית הַגְּבִירָה. מִשּׁוּם  
שְׁבִירָתָה בְּלֹם שְׁלָמִים לְפָנִיה, בָּא לְהַקִּימָה מִחָּעָפָר.

בְּמִנְחָה פְּנִיקָה יְחִילָה עֲשִׂירִי עַם, מִשּׁוּם שְׁאָתָה (תְּהִלִּים  
מַה) בְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה. וּמָהוּ  
כְּבָזָה? כְּבָזָה ה'. וּזֹה הַבָּת מַאוֹתָו הַמֶּלֶךְ שְׁהִיא  
פְּנִימָה וְדָאי. וּזֹה הָאָם הַעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא הַפְּנִים שֶׁל  
הַכֶּל, וְהִיא מְעוֹרֶךְתָּרִוָּת וְמִנוֹחָה עַל בָּנִיה.

מִמְשָׁבָצּוֹת זֶהבּ לְבּוֹשָׁה (שם), בְּגַנְגָּד זֶה אָמֵר  
שְׁלָמָה (שיר א) נָאוּ לְחִינָּה בְּתָרִים  
צְיוֹאָרָךְ בְּתָרִוִים. לְחִינָּךְ - פְּעָמִים, לִזְמָן הַהּוּא  
וְלִעְתִּיד לְבָא. בְּתָרִים - שְׁנִי תָּזְרִים וְדָאי. מִשּׁוּם  
שְׁבִימִי הַמֶּשִּׁיחָה תְּהִתְדִּישׁ דִּעָת בְּעוֹלָם, וְתוֹאָר  
הַתּוֹרָה לְפָנֵי הַכֶּל, מִשּׁוּם שְׁכָתּוֹב (ירמיה לא) בַּי כּוֹלָם  
יִדְעַו אָוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם. וְעַל זֶה מִמְשָׁבָצּוֹת  
זֶהבּ לְבּוֹשָׁה, זֶה צָדֵר הַצְּפֹן, שְׁהַתְּלִבְשָׁה בּוּ לְעַשׂוֹת  
נְקֻמוֹת בְּאָוֹתָם שְׁחִיצִיקָה לְבָנִיה. וְעַל זֶה קְוָרָאים לוּ  
מֶלֶךְ הַמֶּשִּׁיחָה, וְדָוד וְדָאי הוּא. וְאָוּ מְתֻעָזֵר בְּעוֹלָם.

**מַה בְּתוֹב לְמַעַלָּה?** (תהלים מד) כי ישחה לעפר נפשינו בו, קוּמָה עֹזֶרֶתָה לֵנוּ. מַה זוּ קוּמָה? מִשּׁוּם שׁעַד עַתָּה הִיא נוֹפֶלֶת. בָּעֵת קוּמָה עֹזֶרֶתָה לֵנוּ, שׁגְּדַבְקָה הַמְּלָךְ עִם הַגְּבִירָה. וַיַּפְרַנוּ לְמַעַן חִסְכָּה - זֶה אָבָרָהָם, תִּימְינָן, שֶׁלֹּא תִּתְהִיכָּה לְאַחֲרָה. שׁמִשּׁוּם בְּכֵן אמר (תהלים י) הוֹשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעֲנָנִי. מִשּׁוּם כֵּה, מִמְשְׁבָצּוֹת זֶה בְּבוֹשָׁה.

**לְרָקְמוֹת** - אל' לְבָוֵשִׁי בְּבָוד, שְׁהָם רְקִוּמִים לְמִקְדָּשׁ. וּבָל הַבְּגָדִים שְׁעַתִּיד הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלִבְשָׁן, לְתַת נְקֻמָה בָּאָדוֹם. תּוּבֵל לְמִלְךָ - זוּ הַבְּלָה הַמְּלִבְישָׁה אֹתוֹ. מַיְ גָּרָם בָּל זֶה? מִשּׁוּם שִׁיחָרְאֵל לֹא הַתְּעַרְבֵו בְּצֵד שֶׁל עַשְׂוֹ, בָּל אֶל' עֲתִידִים לְרָאוֹת בְּבָוד שֶׁל צִיוֹן.

כִּנְגַּד זֶה, תּוֹרִי זֶה בְּנָעָשָׂה לְהָ. תּוֹרִי - שְׁנִים. רְמֹז לְתֹזְרָה שְׁגַתְגָּה בִּימֵי פְּרֻעָה, וְרְמֹז לְדִעָת שְׁתִתְחִדְשָׁ בִּימּוֹת הַמְּשִׁיחָה. עִם נְקֻדּוֹת הַכְּסֶף - שְׁם (חוֹשֵׁעַ י) בְּחִמְשָׁה עִשְׂרֵה בָּסֶת, וּבָאָן (שיר ח) אִם חֹמָה הִיא גְּבָנָה עַלְיָה טִירָת בָּסֶת. וְדָאי שְׁמָמָץ ד שֶׁל

**אֲבָרְהָם בֶּאָה זֹ לָהֶם.** זהו שְׁבַתּוֹב (ויקרא כ) **וְאַפְּ אֲתָ**  
**בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אָזֶר וְהָאָרֶץ אָזֶר.**

**תּוֹבְלִנָּה בְּשֶׁמֶחוֹת וְגִיל** (תהלים מה) - **שְׂתִּי שֶׁמֶחוֹת,**  
**לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה.** **לְמַעַלָּה** - **שְׁהַשֵּׁם**  
**הַקָּדוֹשׁ וְהַכְּפָסָא גְּשַׁלְמִים,** **כַּשְׁיַאֲבָר יְדַע צִיד מִן**  
**הַעוֹלָם וּוּבְרוֹנוֹ לֹא יִזְכֵּר לְעוֹלָמִים.** **לְמַטָּה** - **יִשְׂרָאֵל**  
**בְּנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,** **בְּרָחִמים עַלְיוֹנִים מִרְימִים**  
**הַגְּלִים עַל הַפְּלִי.** **וְעַל זֶה מוֹבָאֹות לָהּ,** **כְּמוֹ שְׁנָאָמָר**  
(ישעה ס) **וְהַבִּיאָו אֶת בָּל אֲחִיכֶם** מִן הַגּוֹיִם **מִנְחָה**  
**לָהּ.** **וְעַל זֶה בְּתוֹב תְּבָאִינָה בְּהִיבֵּל מֶלֶךְ.**

**תְּחִתָּת אֲבָתִיךְ יְהִי בְּגִינִּיךְ** (תהלים מה). **אָמָר לְהָ** **הַקָּדוֹשׁ**  
**בָּרוּךְ הוּא לְבָנָסֶת יִשְׂרָאֵל:** **תְּחִתָּת אֲבָתִיךְ**,  
**אוֹתָם הָאָבוֹת הַעַלְיוֹנִים שְׁהַזְדִּיעוּ אֹתָךְ בְּעֹלָם**  
**וּתְקִנוּ אֹתָךְ** - **עַל הַפְּלִי יְהִי בְּגִינִּיךְ.** **תְּשִׁיחַתְמָוִ**  
**לְשָׁרִים,** **אֶת אֹתָם הָאָבוֹת הַעַלְיוֹנִים,** **שְׁבַתּוֹב בְּהָם**  
(כמדבר כא) **בְּאַרְתְּפָרִיהָ שָׁרִים,** **שְׁתִּקְנוּ אֹתָךְ בְּפָלִי,**  
**וְהַפְּלִי לְבָאַר הָיוֹ.** **בָּנָסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת.**

**דָבָר** אחר, (תהלים מה) **תְּתַחַת אַבְתֵּיךְ יִהְיוֹ בָּגִינְךָ** - **שְׁבָלָם בָּאַחֲבָה**, **בָּאוֹתָם דָוֶר הַמִּדְבָּר**, **בָּאוֹתָם שְׁנִיקְרָאִים דָוֶר דִּעָתָה**. **יִהְיוֹ בָּגִינְךָ** - **שְׁבָלָם בָּאַחֲבָה יִתְגָּבֵרוּ עַל הַתּוֹרָה**. **בָּגִינְךָ זֶה בְּתֻוב** (שיר א) **עַד שְׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבָּו גָּדוֹד נָתֵן רִיחָו**. **שְׁחַקְדִּימָו עַשְׂיָה לְשִׁמְיעָה**, **אַתְּ כִּאֵן בָּגִינְךָ יִשְׁתַּלְמֹו בָּמוֹתָם**.

**אַזְכִּירָה** **שְׁמַד בָּכֶל דָר וָדָר** (תהלים מה), **מִהְדָוֶר הַעַלְיוֹן**, **שְׁהַדְרוֹר וְתִחְרֹות תְּלִוִיִּים בּוֹ** **לְכָל**. **בָּזְמָן שְׁהַשׁוֹפֵר הַגָּדוֹל הַהְוָא יַזְצִיא הַכָּל לְחִרּוֹת**, **אוֹי עַמִּים יְהוּדָה לְעוֹלָם וְעַד**, **שֶׁלֶא יִפְרַד עַזְלָם מִזְעָד**, **וּזְעָד מַעֲזָלָם**. **בָּגִינְךָ זֶה, אַצְרוֹר הַמֶּר דָוֶר לִי בֵין שְׁדֵי יָלִין**.

**עַד כִּאֵן גַּתְנָה לוֹ רִשּׁוֹת לְגַלּוֹת**. **בָּא שְׁלָמָה וְהַשְׁתְּלִים בְּכָל, וְהַשְׁלִים הַכָּל, וְהַכְּלִיל בָּאוֹתָנוֹ** **הַתְּשַׁבְּחוֹת חַכְמָה עַלְיוֹנָה**, **הַקִּיּוֹם שֶׁל בָּל הַעַזְלָמוֹת**, **שְׁעַתֵּיד הַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְגַלּוֹתָה לְבָנָיו בָּזְמָן שְׁתְּתַעֲזֵר תַּדְעַת בְּעַזְלָם**. **בְּשֶׁבֶל אַחֲר וְאַחֲר מִיְשְׁרָאֵל יִשְׁיג דִּבְקוֹת בְּחַכְמָה הַעַלְיוֹנָה**, **סָוד**

שְׁמָוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְזֹהוּ הַטּוֹב שֶׁאֵין לוֹ  
הַפְּסָקָה בָּלֶל, לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. (דף סה ע"ב)